

EUROOPAN KESKUSPANKKI
PANKKIVALVONTA

EKP:n ohjeet unionin oikeuden sallimista vaihtoehtoista ja harkintavallasta

Konsolidoitu versio

**Huom. Asiakirja on vanhentunut. Siitä on
julkaistu päivitetty versio maaliskuussa 2022.**

BANKENTOEZICHT

Marraskuu 2016

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUJSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHL'AD

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Sisällysluettelo

Osa I Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevat ohjeet: tiivistelmä	2
Osa II Vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet	5
Luku 1 Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset	5
Luku 2 Omat varat	18
Luku 3 Pääomavaatimukset	20
Luku 4 Laitosten suojajärjestelmät	26
Luku 5 Suuret asiakasriskit	35
Luku 6 Maksuvalmius	35
Luku 7 Omavaraisuus	53
Luku 8 Pääomavaatimuksia ja raportointia koskevat siirtymäsäännökset	55
Luku 9 Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset	55
Luku 10 Määräosuuksien hankintaehdotusten arviointia koskevat määräajat	56
Luku 11 Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät sekä vakavaraisuusvalvonta	56
Osa III EKP:n yleiset periaatteet vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä lisätoimia tai -arviointia vaativissa tapauksissa	62
Luku 1 Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset	62
Luku 2 Omat varat	64
Luku 3 Pääomavaatimukset	64
Luku 4 SUURET ASIAKASRISKIT	66
Luku 5 Maksuvalmius	67

Osa I

Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevat ohjeet: tiivistelmä

1 Tarkoitus

1. Näissä ohjeissa esitetään EKP:n näkemys siitä, miten unionin lainsäädäntökehykseen eli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 575/2013¹ (vakavaraisuusasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2013/36/EU² (vakavaraisuusdirektiivi) sisältyviä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tulisi käyttää luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnassa. Ohjeiden tarkoituksena on yhtenäistää, tehostaa ja selkeyttää valvontaperiaatteita, joita merkittäviin luottolaitoksiin sovelletaan yhteisen valvontamekanismin (YVM) valvontaprosesseissa. Erityisenä tavoitteena on auttaa yhteisiä valvontaryhmiä ottamaan tehtäviensä yhteydessä huomioon periaatteet, joita EKP aikoo noudattaa merkittävien luottolaitosten valvonnassa.

2 Soveltamisala, sisältö ja vaikutus

1. Nämä ohjeet koskevat luottolaitoksia, jotka EKP on nimennyt merkittäviksi.
2. Ohjeissa esitetään yleiset näkökohdat, jotka EKP ottaa huomioon määrittäessään merkittävien luottolaitoksen vakavaraisuusvaatimuksia. Yhteiset valvontaryhmät käyttävät tässä asiakirjassa esitetyjä periaatteita ohjeistuksenaan arvioidessaan yksittäisiä hakemuksia ja/tai päätöksiä, joiden osalta voidaan käyttää vaihtoehtoa tai harkintavaltaa.
3. Ohjeiden rakenne noudattelee asiaankuuluvien säädösten (kuten vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin) rakennetta, ja ohjeita tulisi lukea yhdessä niiden kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1) Vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä käsitellään myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta 10. lokakuuta 2014 annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

4. Ohjeissa käytetyillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin vakavaraisuusasetuksessa, vakavaraisuusdirektiivissä ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 (YVM-asetus)³, paitsi silloin kun jokin termi määritellään erikseen vain tätä asiakirjaa varten.
5. Kun tässä asiakirjassa viitataan vakavaraisuusdirektiiviin ja vakavaraisuusasetukseen, niiden tulisi katsoa sisältävän myös kyseisissä säädöksissä tarkoitetut tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, jotka on jo annettu tai jotka Euroopan komissio vielä antaa ja jotka julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Vakavaraisuusdirektiivin nojalla huomioon on otettava myös kansallinen täytäntöönpanolainsäädäntö (ks. myös 11 kohta).
6. Näihin ohjeisiin sisältyvissä periaatteissa on otettu huomioon vaikutusarvioinnin sekä 11.11–16.12.2015 järjestetyn julkisen kuulemismenettelyn tulokset. EKP on tutkinut huolellisesti kuulemismenettelyn aikana saamansa kannanotot ja esittänyt oman arvionsa palauteyhteenvedossa, joka julkaistiin 24.3.2016. Ajalla 19.2.–15.4.2016 järjestettiin vielä toinen julkinen kuuleminen, joka koski vakavaraisuushallinnassa käytettäville laitosten suojajärjestelmille tehtäviä hyväksyttävyyсарviointeja. Lisäksi ajalla 18.5.–21.6.2016 järjestettiin julkinen kuuleminen lisäosasta Euroopan keskuspankin ohjeisiin. Palauteyhteenvedot, joissa EKP esittää omat arvionsa julkisissa kuulemisissa saaduista kannanotoista, julkaistiin 12.7. ja 10.8.2016. EKP:n arvioinnissa otetaan lisäksi huomioon vaihtoehtojen ja harkintavallan soveltamistilanne YVM:n piiriin kuuluvilla lainkäyttöalueilla ja tarkastellaan Baselin pankkivalvontakomitean tapaa suhtautua vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan sekä Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) suosittamaa sääntelytapaa.
7. Näissä ohjeissa esitetyillä lopullisilla periaatevalinnoilla pyritään saavuttamaan YVM-asetuksen johdanto-osan 12 kappaleessa esitetyt YVM:n tavoitteet eli varmistamaan, ”*että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja tehokkaalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan tasapuolisesti kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla*”. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi periaatevalinnoissa otetaan huomioon yksittäisten luottolaitosten erityispiirteet mutta myös liiketoimintamallit sekä osallistuvien jäsenvaltioiden alueita koskevat indikaattorit. Yksittäistapauksista laadittavissa EKP:n arvioissa otetaan lisäksi huomioon merkittävien luottolaitosten ja eri markkinoiden ominaisuudet ja erityispiirteet.
8. Tässä asiakirjassa ei aseteta uusia sääntelyvaatimuksia, eikä siihen sisältyviä ehtoja ja periaatteita tulisi pitää oikeudellisesti sitovina sääntöinä.

³ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63)

9. Kuhunkin periaatevalintaan sisältyvässä ohjeistuksessa esitetään menettelytapa, jota EKP noudattaa valvontatehtäviään suorittaessaan. Tiettyihin tapauksiin voi sisältyä seikkoja, joiden vuoksi ohjeistuksesta on perusteltua poiketa. Tällöin EKP:llä on oikeus tehdä päätös, jossa ei noudateta näissä ohjeissa vahvistettuja yleisiä periaatteita, mikäli se esittää päätökselleen selkeät ja riittävät perustelut. Ohjeista poikkeavan periaatevalinnan perusteluissa on myös noudatettava unionin lainsäädännön yleisiä periaatteita ja varsinkin valvottavien yhteisöjen yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta. Näin noudatetaan myös unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jossa näiden ohjeiden kaltainen sisäinen ohjeistus määritellään käytännösäännöiksi, joista unionin toimielimet voivat poiketa perustelluissa tapauksissa⁴.
10. EKP katsoo oikeudekseen tarkistaa tässä asiakirjassa esitettyä ohjeistusta ottaakseen huomioon lainsäädännöllisiä muutoksia tai erityistilanteita sekä uusia delegoituja säädöksiä, joissa tiettyä asiaa säännellään ehkä eri tavalla. Tällaiset tarkistukset julkistetaan, ja niissä otetaan huomioon edellä mainittu luottamuksensuojan periaate, suhteellisuusperiaate ja yhdenvertaisen kohtelun periaate.
11. Tuodessaan näissä ohjeissa esiin oman periaatekantansa EKP toimii sovellettavan unionin lainsäädännön asettamissa rajoissa. EKP:n periaatekannat eivät rajoita direktiivien kansallisten täytäntöönpanosäädösten soveltamista etenkin silloin, kun ohjeissa viitataan vakavaraisuusdirektiiviin sisältyviin vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan ja kun kyseistä direktiiviä koskeva periaatevalinta on jo vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä. EKP mukautuu myös sovellettaviin EPV:n ohjeisiin asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁵ 16 artiklaan perustuvan ”noudata tai selitä” -järjestelyn mukaisesti.
12. Näissä ohjeissa määritellyt periaatteet eivät rajoita eivätkä koske sellaisia unionin lainsäädännön sisältämiä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, joita Euroopan keskuspankki jo käyttää asetuksen (EU) 2016/445⁶ nojalla.

⁴ Ks. 28.6.2005 annettu unionin tuomioistuimen tuomio yhdistetyissä asioissa C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P – C-208/02 P ja C-213/02 P, 209 kohta: ”Yhteisöjen tuomioistuin on jo aiemmin katsonut hallinnon sisäisten toimenpiteiden osalta, että vaikkei niitä voitaisikaan pitää oikeussääntöinä, joita hallinto on joka tapauksessa velvollinen noudattamaan, niissä vahvistetaan kuitenkin käytännösääntöjä, joissa ilmaistaan noudatettava käytäntö ja joista hallinto voi poiketa erityistapauksissa vain sellaisin perustein, jotka ovat sopusoinnussa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa. Tällaiset toimenpiteet ovat näin ollen yleisesti sovellettavia toimia, joiden lainvastaisuuteen kyseessä olevat virkamiehet ja toimihenkilöt voivat vedota niiden perusteella tehtyjä yksittäisiä päätöksiä vastaan nostamiensa kanteiden tueksi.”

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12)

⁶ Euroopan keskuspankin asetus (EU) 2016/445, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4) (EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60)

Osa II

Vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet

Tässä osassa esitetään ohjeistus, jota EKP aikoo noudattaa arvioidessaan valvottavien luottolaitosten yksittäisiä hakemuksia, joihin voi kuulua tähän asiakirjaan sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä. Tämän osan tarkoituksena on auttaa yhteisiä valvontaryhmiä suorittamaan valvontatehtävänsä sekä tiedottaa valvontaa koskevista EKP:n periaatteista luottolaitoksille ja yleisölle avoimuuden ja läpinäkyvyyden takaamiseksi.

Luku 1

Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n valitsemat periaatteet, jotka koskevat konsolidoidun valvonnan yleisperiaatteita sekä tietyistä vakavaraisuusvaatimuksista myönnettäviä vapautuksia.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehysten muodostavat vakavaraisuusasetuksen ensimmäisen osan 6–24 artikla sekä komission delegoitu asetus 2015/61.⁷

3. PÄÄOMAA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 7 artikla)

EKP katsoo, että luottolaitosten tytäryritykset sekä emoyrityksinä toimivat luottolaitokset voidaan vapauttaa vakavaraisuusvaatimusten soveltamisesta silloin, kun sekä tytäryritys että sen emoyrityksensä toimiva luottolaitos ovat saaneet toimiluvan ja niitä valvotaan samassa jäsenvaltiossa. Vapaus myönnetään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen, jos vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

⁷ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

EKP tarkastelee arvioinnissa seuraavia tekijöitä.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohta: tytäryrityksinä toimivien laitosten vapauttaminen vaatimuksista**

- (1) Sen arvioimiseksi, täyttykö 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, ettei tytäryrityksen emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, EKP aikoo tarkistaa, että
 - (i) ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtomahdollisuutta tai velkojen takaisinmaksua;
 - (ii) emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä omien varojen siirtoa koskeva muodollinen päätöksentekoprosessi takaa nopeat siirrot;
 - (iii) emoyrityksen ja tytäryritysten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset eivät sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää emoyritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja takaisin;
 - (iv) johdolla ei ole ollut aiemmin vakavia vaikeuksia tai omistajaohjauksessa ei ole ilmennyt aiemmin ongelmia, jotka saattavat vaikeuttaa omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua;
 - (v) kolmannet osapuolet⁸ eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeissa siirroissa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä;
 - (vi) vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytyssuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa;
 - (vii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisinratkaisusuunnitelmaan;
 - (viii) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-raportointilomakkeeseen (komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, liite I⁹), jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia.
- (2) Arvioidessaan, täyttykö vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys siitä, että joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt

⁸ Kolmas osapuoli on osapuoli, joka ei ole emoyritys, tytäryritys, päätöksentekuelinten jäsen tai osakkeenomistaja

⁹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä, EKP ottaa huomioon,

- (i) noudattavatko laitokset kansallista lainsäädäntöä, jolla pannaan täytäntöön vakavaraisuusdirektiivin VII osaston 2 luku;
 - (ii) osoittaako emolaitosta tai -yritystä koskeva valvojan arviointiprosessi (SREP), että sen käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit takaavat sen tytäryritysten kestävä liikkeenjohton;
 - (iii) vapautuksella ei ole suhteettoman suuria haittavaikutuksia kriisintarkkailusuunnitelmaan;
 - (iv) (riskien vähäisen merkityksen osalta) onko tytäryrityksen osuus kokonaisriskin määrästä enintään 1 prosentti ryhmän kokonaisriskin määrästä tai sen osuus omien varojen kokonaismäärästä enintään 1 prosentti ryhmän omien varojen kokonaismäärästä.¹⁰ EKP voi kuitenkin poikkeustapauksissa käyttää korkeampaa ylärajaa, jos se on asianmukaisesti perusteltu. Kokonaisriskin määrän kannalta vähämerkityksisinä pidetyt tytäryritysten yhteenlasketut osuudet voivat joka tapauksessa olla enintään 5 prosenttia koko ryhmän kokonaisriskin määrästä ja niiden osuudet omien varojen kokonaismäärästä voivat olla enintään 5 prosenttia koko ryhmän omien varojen kokonaismäärästä.
- (3) Arvioidessaan, täyttyykö 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys siitä, että tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin, EKP aikoo ottaa huomioon,
- (i) osallistuuko emoyrityksen toimiva johto riittävästi tytäryrityksen strategiseen päätöksentekoon, riskinottohalukkuuden määrittämiseen ja riskienhallintaan;
 - (ii) toimivatko tytäryrityksen ja emoyrityksen riskienhallinnasta ja säännöstenmukaisuuden valvonnasta vastaavat toiminnot täysin yhteistyössä (emoyrityksen valvontatoiminnot saavat esimerkiksi helposti kaikki tytäryrityksestä tarvitsemansa tiedot);
 - (iii) onko tytäryrityksen ja emoyrityksen tietojärjestelmät integroitu tai ovatko ne ainakin täysin yhdenmukaiset;
 - (iv) noudattaako vapautuksen kohteena oleva tytäryritys ryhmän riskienhallintakäytäntöä ja riskinottohalukkuutta koskevaa linjausta (ja etenkin limiittijärjestelmää);
 - (v) ettei emoyrityksenä toimivan laitoksen SREP-arvioinnissa tule ilmi sisäistä hallintoa ja riskienhallintaa koskevia puutteita.

¹⁰ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, liitteessä II olevan II osan 37 kohta.

- (4) Arvioidessaan, täyttykö 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty edellytys siitä, että emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä, EKP aikoo tarkistaa, että
- (i) ei ole olemassa lisäsopimuksia, jotka estävät emoyritystä toteuttamasta toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen ryhmän ohjaamiseksi siten, että sen toiminta on vakavaraisuusvaatimusten mukaista.
- (5) Arvioidessaan pääomaa koskevaa vapautushakemusta EKP aikoo myös ottaa huomioon vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvät näkökohdat, sillä kyseisen vapautuksen myöntäminen merkitsee vakavaraisuusasetuksen 6 artiklan 5 kohdan perusteella vapautuksen myöntämistä samalle konsernirakenteen tasolle. EKP aikoo ottaa nämä näkökohdat huomioon vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukaista vapautusta koskevia hakemuksia arvioidessaan sen jälkeen, kun pilarin 1 mukainen vähimmäisomavaraisuusaste on kirjattu unionin lainsäädäntöön. Jo sitä ennen EKP aikoo ottaa arvioinnissaan huomioon omavaraisuustietojen raportointiin ja ilmoittamiseen liittyvät, voimassaolevaan lainsäädäntöön perustuvat näkökohdat.¹¹

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohta: emoyrityksinä toimivien laitosten vapauttaminen vaatimuksista**

Sen arvioimiseksi 7 artiklan 3 kohdan nojalla, tulisiko jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle myöntää vapautus, EKP aikoo ottaa huomioon *soveltuvin osin* ne edellä vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan yhteydessä mainitut ehdot, jotka ovat tässä yhteydessä relevantteja¹².

Arvioidessaan, täyttykö 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainittu edellytys siitä, ettei nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalle laitokselle ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä, EKP ottaa huomioon edellä mainittujen ehtojen lisäksi, toteutuvatko seuraavat seikat:

- (i) ETA-alueella sijaitsevilla tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja, jotta emoyritykselle voidaan myöntää vapautus (eli vapautuksen myöntämistä ei tulisi perustella kolmansista maista peräisin olevilla varoilla, paitsi jos unioni on hyväksynyt virallisesti kolmannen maan vastaavuuden eikä muita esteitä ole tiedossa).
- (ii) Konsolidointiryhmään kuuluvan tytäryrityksen vähemmistöosakkailla ei ole yhdessä niin paljon äänivaltaa, että ne voisivat sovellettavan kansallisen

¹¹ On syytä huomata, että silloinkin kun luottolaitokselle on myönnetty vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukainen myös omavaraisuusvaatimukset kattava vapautus, sillä on silti oltava käytössä toimivaltaisen viranomaisen vakavaraisuusdirektiivin 87 artiklan ja kansallisten täytäntöönpanosäännösten nojalla vahvistaman kehysten mukaiset toimintatavat ja menettelyt ylivelkaantumisriskin tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi.

¹² Esimerkiksi "vähäistä merkitystä" koskevaa kriteeriä ei oteta huomioon.

yhtiölainsäädännön nojalla estää yhtiökokouksen hyväksymän sopimuksen, päätöksen tai toimen.

(iii) Mahdolliset valuutanvaihtorajoitukset eivät estä omien varojen nopeaa siirtoa tai velkojen takaisinmaksua.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 ja 3 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**
- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävässä arvioinnissa (arvioinneissa) laitoksen edellytetään esitettävän seuraavat asiakirjat, joita EKP pitää osoituksena lainsäädännössä asetettujen edellytysten täyttämistä:

- (i) Emoyrityksen toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä kirje, jossa todetaan, että merkittävä valvottava ryhmä täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 7 artiklassa säädetyt vapautuksen (vapautusten) myöntämisedellytykset.
- (ii) Riippumattoman ulkopuolisen kolmannen osapuolen tai sisäisen oikeudellisen osaston antama oikeudellinen lausunto, jonka emoyrityksen ylin hallintoelin on hyväksynyt ja joka osoittaa, että sovellettavissa laeissa tai asetuksissa (kuten verolainsäädännössä) tai oikeudellisesti sitovissa sopimuksissa ei ole näkökohtia, jotka estävät emoyritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja.
- (iii) Sisäinen arviointi, jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin sisäisessä rahoitustukisopimuksessa, jotka laitos on laatinut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU¹³ nojalla.
- (iv) Näyttö siitä, että emoyritys on taannut kaikki tytäryrityksen velkasitoumukset; näyttönä voidaan esittää esimerkiksi allekirjoitetun takauksen jäljennös tai tällaisen takauksen olemassaolon vahvistava julkisen rekisterin ote tai vastaava vakuutus, joka joko esitetään emoyrityksen yhtiöjärjestyksessä tai jolla on yhtiökokouksen hyväksyntä ja joka mainitaan konsolidoidun tilinpäätöksen liitteessä. Takauksen vaihtoehtona luottolaitokset voivat esittää näytön siitä, että tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset.
- (v) Luettelo yhteisöistä, joiden osalta vapautusta haetaan.

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173/190)

- (vi) Toimintakuvaus rahoitusjärjestelyistä, joita on määrä käyttää laitoksen joutuessa mahdollisesti taloudellisiin vaikeuksiin, kuten tiedot siitä, miten järjestelyillä varmistetaan, että varat ovat a) milloin tahansa käytettävissä ja b) vapaasti siirrettävissä.
- (vii) Emoyrityksen ja toisen vapautusta hakevan laitoksen (laitosten) toimitusjohtajien allekirjoittama ja niiden ylinterin hallintoelinten hyväksymä lausuma, jossa vahvistetaan, ettei mikään käytännön seikka estä emoyritystä siirtämästä varoja tai maksamasta takaisin velkoja.
- (viii) Emoyrityksen ja vapautusta hakevan toisen laitoksen (laitosten) ylimpien hallintoelinten hyväksymät asiakirjat, joissa vahvistetaan, että emoyrityksessä käytettävät riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyt kattavat kaikki hakemukseen sisältyvät laitokset.
- (ix) Lyhyt yleisesitys emoyrityksenä toimivassa laitoksessa tai – horisontaalisen ryhmän tapauksessa – konsolidoivassa laitoksessa käytettävistä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyistä sekä tiedot sopimuksista, joiden nojalla asianomainen ohjauksesta vastaava yhteisö voi valvoa koko ryhmän riskienhallintaa.
- (x) Tytäryrityksen osakkeisiin ja osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien rakenne.
- (xi) Mahdollinen sopimus, jossa emoyritykselle annetaan oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

- **Vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohtaan perustuvien vapautusten yhteydessä toimitettavat asiakirjat**

Laitosten, jotka hakevat vapautusta vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan nojalla, on esitettävä EKP:lle (*soveltuvin osin*) edellä i, ii, iv, vi, vii ja viii alakohdassa luetellut asiakirjat. Jos laitoksella on ETA-alueen ulkopuolisiin maihin sijoittautuneita tytäryrityksiä, sen on esitettävä edellä mainittujen asiakirjojen lisäksi tällaisten tytäryritysten vakavaraisuutta valvovan kolmannen maan viranomaisen antama kirjallinen vahvistus siitä, etteivät mitkään käytännön seikat estä kyseistä tytäryritystä siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja vapautusta hakevalle emoyrityksensä toimivalle laitokselle.

4. MAKSUVALMIUTTA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 8 artikla)

Samanlaista menettelytapaa kaavaillaan käytettäväksi tapauksissa, joissa kansallisella tai rajat ylittävällä tasolla toimiva luottolaitos ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä vapautetaan maksuvalmiusvaatimuksista vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 2 artiklan 2 kohdan mukaisten edellytysten täyttyessä. EKP aikoo kuitenkin jättää tällaisten vapautusten piiristä pois raportointivaatimukset (jotka pysyvät siis voimassa). Tästä voidaan poiketa ainoastaan emoyhtiön kanssa samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien luottolaitosten tapauksessa.

- **Kansallisella tasolla myönnettävät vapautukset**

Kun luottolaitos hakee vapautusta kansallisella tasolla, sen on täytettävä vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetut edellytykset. Vapautuksen saamiseksi luottolaitoksen on toimitettava seuraavassa lueteltavat asiakirjat.

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, että emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla täyttää vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa säädettyt velvoitteet:
 - (i) Alaryhmän tasolla sovellettavaa maksuvalmiusvaatimusta koskeva laskelma, joka osoittaa, että alaryhmä täyttää sijoittautumisvaltionsa lainkäyttöalueella sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset.
 - (ii) Suunnitelma, jonka mukaisesti maksuvalmiusvaatimuksen asteittaisesta täyttämisestä siirrytään sen täysimääräiseen täyttämiseen vuonna 2018.
 - (iii) Senhetkisten mahdollisten kansallisten likviditeettisäännösten mukaan laskettu likviditeettiasema (kolme viimeisintä raporttia). Jos määrällisiä vaatimuksia ei ole käytössä, voidaan toimittaa laitoksen sisäiset likviditeettiaseman seurantaraportit. Likviditeettiasemaa pidetään moitteettomana, jos konsolidoivan laitoksen maksuvalmiuden hallinta ja valvonta on riittävää (kahden viime vuoden aikana). Luottolaitoksen edellytetään ilmoittavan esteet, joita kansalliset likviditeettisäännökset saattavat aiheuttaa vapaalle varainsiirrolle joko markkinoiden tavanomaisessa tilanteessa tai stressitilanteessa.
 - (iv) Kunkin alaryhmään kuuluvan yhteisön likviditeettiasema komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 nojalla sekä senhetkiset suunnitelmat lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi, mikäli vapautuksia ei myönnetä.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetettu edellytys siitä, että emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla seuraa ja valvoo jatkuvasti ryhmän tai alaryhmän kaikkien tämän vapautuksen kohteina olevien laitosten likviditeettiasemia ja varmistaa riittävän maksuvalmiustason kaikkien näiden laitosten osalta:
 - (i) alaryhmän maksuvalmiuden hallintatoiminnon organisaatiokaavio, josta käy ilmi toimien keskittymisaste alaryhmän tasolla;
 - (ii) kuvaus prosesseista, menettelytavoista ja keinoista, joita käytetään yhteisöjen likviditeettiasemien jatkuvassa sisäisessä seurannassa ja tieto siitä, missä määrin niitä on suunniteltu alaryhmän tasolla;
 - (iii) kuvaus maksuvalmiusalaryhmälle laaditusta maksuvalmiutta koskevasta varautumissuunnitelmasta.

- (3) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettu edellytys siitä, että laitokset ovat tehneet toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä:
- (i) maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien yhteisöjen väliset sopimukset, joissa ei vahvisteta tiettyjä määriä tai aikarajoja tai joissa vahvistetaan vapautuspäätöksen voimassaoloa vähintään kuusi kuukautta pidempi aikaraja;
 - (ii) näyttö siitä, että varojen vapaata liikkuvuutta ja mahdollisuutta täyttää laitoskohtaiset ja yhteiset velvoitteet niiden erääntyessä ei rajoiteta ehdoilla, jotka saattavat olla niiden esteenä tai rajoittaa niitä, sekä tämän vahvistava oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko riippumaton ulkopuolinen kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ylimmän hallintoelimen määräyksestä ja hyväksynnällä;
 - (iii) näyttö siitä, että jollei toimivaltainen viranomainen peruuta vapautusta,¹⁴ kumpikaan osapuoli ei voi irtisanoa tai purkaa oikeudellisia sopimuksia yksipuolisesti, tai että oikeudellisissa sopimuksissa on kuuden kuukauden irtisanomisaika ja velvollisuus ilmoittaa irtisanomisesta EKP:lle.
- (4) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettu edellytys siitä, ettei 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten täyttämiseksi ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olevia olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä:
- (i) oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko riippumaton ulkopuolinen kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ylimmän hallintoelimen määräyksestä ja hyväksynnällä ja jossa vahvistetaan, ettei oikeudellisia esteitä aiheudu esimerkiksi kansallisista maksukyvyttömyyslaeista;
 - (ii) sisäinen arvioinnin tuloksena annettu lausuma, jonka mukaan edellä mainitun sopimuksen täyttämiseksi ei ole olemassa tai odotettavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä ja jossa vahvistetaan, että vapautuksen myöntäminen on otettu asianmukaisesti huomioon elvytysuunnitelmassa ja mahdollisessa konsernin rahoitustukisopimuksessa, jotka laitos on laatinut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU mukaisesti;
 - (iii) toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta saatu vahvistus siitä, ettei (mahdollisissa) kansallisissa likviditeettisäännöksissä ole olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sopimuksen täyttämiseksi.

¹⁴ Sopimuksessa tulisi olla lauseke, jossa määrätään, että jos toimivaltainen viranomainen peruuttaa vapautuksen, sopimus voidaan purkaa yksipuolisesti välittömästi vaikutuksin.

- **Rajat ylittävällä tasolla myönnettävät vapautukset**

Jos 8 artiklan nojalla tehty vapautushakemus koskee laitoksia, jotka ovat sijoittautuneet useaan jäsenvaltioon, EKP käyttää arvioinnissa edellä mainittuja kansallisen tason vapautusehtoja ja arvioi lisäksi seuraavien ehtojen täyttymisen.

- (1) Sen arvioimiseksi 8 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla, miten likviditeettiriskin hallinta ja järjestäminen täyttävät vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklassa säädetty vaatimukset yhdessä maksuvalmiusalaryhmässä, EKP tarkistaa, että
 - (i) SREP:n maksuvalmiusarvioinnissa ei ilmene vaatimustenvastaisuutta hakuajankohtana eikä kolmen edellisen kuukauden aikana ja että laitoksella on SREP-arvioinnin perusteella laadukas maksuvalmiuden hallinta.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan eli yhden maksuvalmiusalaryhmän hallinnassa oleviksi vaadittujen likvidien varojen määrrien jakautumisen ja näiden varojen sijainnin ja omistuksen osalta otetaan huomioon seuraavat seikat:
 - (i) jäsenvaltiossa sijaitsevat merkittävät alayhteisöt¹⁵ tai niiden merkittävät ryhmittymät pitävät kyseisessä jäsenvaltiossa laadukkaita likvidejä varoja, joiden määrä on vähintään yhtä suuri kuin pienempi¹⁶ seuraavista a ja b alakohdassa esitetystä osuuksista:
 - (a) ylimmän emoyrityksen tasolla vaadittava laadukkaiden likvidien varojen prosenttiosuus;
 - (b) 75 prosenttia siitä laadukkaiden likvidien varojen määrästä, joka vaadittaisiin täyden käyttöönoton jälkeisten maksuvalmiusvaatimusten täyttämiseksi yksittäisen yrityksen tai alaryhmän tasolla komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 nojalla.

Edellä a ja b alakohdassa esitettyjen prosenttiosuuksien laskennassa ei tulisi ottaa huomioon etuoikeutettua kohtelua eikä varsinkaan kohtelua, joka on mahdollinen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan

¹⁵ Tämä vaatimus koskee tytäryrityksiä, jotka täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59, 61 tai 65 artiklassa asetetuista määrällisistä kynnyksistä yksittäisen yrityksen tasolla. Jos useampi kuin yksi tytäryritys on sijoittautunut tiettyyn jäsenvaltioon mutta yksikään niistä ei täytä näitä määrällisiä kynnyksiä yksittäisen yrityksen tasolla, tätä edellytystä tulisi soveltaa myös, jos kaikki kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet yhteisöt täyttävät vähintään yhden YVM-kehysasetuksen 50, 56, 59 ja 61 artiklassa säädettyistä kynnyksistä joko kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan emoyrityksen konsolidoidun aseman perusteella tai perustuen kaikkien sellaisten tytäryritysten yhteenlaskettuun asemaan, jotka ovat saman EU:ssa sijaitsevan emoyrityksen tytäryrityksiä ja ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon.

¹⁶ EKP voi asettaa alemman rajan poikkeuksellisesti korkeammalle alaryhmään kuuluvien alayhteisöjen ja koko ryhmän erityisten riskiominaisuuksien perusteella.

4 ja 5 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla.

EKP aikoo arvioida edellä b alakohdassa tarkoitetun ehdon uudelleen viimeistään vuonna 2018 etenkin asettaakseen alemman rajan 50 prosenttiin valvonnasta saatujen kokemusten ja pankkiunionissa käytössä olevien institutionaalisten mekanismien kehityksen perusteella. Tarkoituksena on taata likviditeetin tuvallinen ja vapaa virtaaminen rajat ylittävien ryhmien sisällä.

- (3) Arvioitaessa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 3 kohdan d alakohdan nojalla tarvetta käyttää tiukempia parametreja kuin mitä vakavaraisuusasetuksen kuudennessa osassa säädetään otetaan huomioon seuraava seikka:

Kun vapautusta hakee sekä osallistuvassa jäsenvaltiossa että osallistumattomassa jäsenvaltiossa sijaitseva laitos ja kun kansallisissa säännöksissä ei aseteta tiukempia parametreja, maksuvalmiusvaatimuksena käytetään tytäryritysten ja ylimmän konsolidoivan yhteisön sijaintimaiden kesken sovellettavaa korkeinta tasoa, jos kansallinen lainsäädäntö tämän sallii.

- (4) Sen arvioimiseksi 8 artiklan 3 kohdan f alakohdan nojalla, ymmärretäänkö poikkeuksen vaikutukset kokonaisuudessaan, EKP ottaa huomioon:

- (i) senhetkiset varasuunnitelmat lakisäateisten vaatimusten täyttämiseksi, mikäli vapautuksia ei myönnetä tai niiden myöntäminen lopetetaan;
- (ii) ylimmän hallintoelimen ja toimivaltaisten viranomaisten laatima täydellinen vaikutusarviointi, siten kuin se on suoritettava ja esitettävä EKP:lle.

- **Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan osalta toimitettavat asiakirjat**

Vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla suoritettavassa arvioinnissa laitoksen on esitettävä seuraavat asiakirjat, joita EKP pitää osoituksena lainsäädännössä asetettujen edellytysten täyttymisestä:

- (i) pankin toimitusjohtajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä saatekirje, jossa todetaan, että pankki noudattaa kaikkia vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa asetettuja vapautuksen myöntämisedellytyksiä;
- (ii) kuvaus muodostettavan maksuvalmiusalaryhmän (-ryhmien) laajuudesta sekä luettelo kaikista yhteisöistä, jotka vapautus kattaisi;
- (iii) tarkka kuvaus vaatimuksista, joiden osalta laitos hakee vapautusta.

5. **YKSILÖLLINEN KONSOLIDOINTIMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 9 artikla)**

EKP aikoo käyttää vakavaraisuusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädettyä yksilöllistä konsolidointimenetelmää luottolaitoksen tytäryrityksiin, jotka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa ja joiden olennaiset vastuut tai olennaiset velat ovat

kyseiselle emoyrityksenä toimivalle laitokselle. EKP suorittaa tällaisen arvioinnin tapauskohtaisesti tarkastellen muun muassa tietoa siitä, ovatko alakonsolidoidut omat varat riittävät, jotta laitos täyttää vaatimukset oman yksilöllisen tilanteensa perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon asiaankuuluvilta osin ja vakavaraisuusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn edellytyksin myös vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan mukaiset vapautuksen myöntökriteerit, jotka esitettiin edellä.

6. PYSYVÄSTI KESKUSLAITOKSEEN LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 10 artikla)

EKP myöntää vapautuksen sekä keskuslaitokseen liittyneille laitoksille että keskuslaitokselle itselleen, mikäli vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät.

Sen arvioimiseksi, voidaanko keskuslaitokseen liittyneille laitoksille myöntää vapautus vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan nojalla, EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit.

- (1) Jotta voitaisiin arvioida, täytyykö 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai että keskuslaitos takaa siihen liittyneiden laitosten sitoumukset kokonaan, otetaan huomioon,
 - (i) voidaanko varoja siirtää tai velkoja maksaa takaisin nopeasti verkoston yhdeltä jäseneltä toiselle ja onko siirto- tai takaisinmaksumenetelmä riittävän yksinkertainen;
 - (ii) osoittavatko verkoston jäsenten välisistä rahavirroista saadut aiemmat kokemukset, että varoja voidaan siirtää tai velkoja maksaa takaisin nopeasti;
 - (iii) eivätkö verkoston jäsenten säännöt, osakassopimukset tai muut yleisesti tiedossa olevat sopimukset sisällä määräyksiä, jotka saattavat estää omien varojen siirron velkojen takaisinmaksun;
 - (iv) riittääkö keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten yhteinen riskinsietokyky kattamaan verkoston jäsenten odotetut ja odottamattomat tappiot.
- (2) Sen arvioimiseksi, täytyykö 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen ja kaikkien siihen liittyneiden laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella, EKP tarkistaa, että
 - (i) ryhmän vakavaraisuutta koskevaan COREP-lomakkeeseen, jonka tarkoituksena on antaa yleiskuva riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmän sisällä, ei sisälly tältä osin ristiriitaisuuksia;

- (ii) keskuslaitos ja siihen liittyneet laitokset täyttävät konsolidoidusti vakavaraisuusasetuksessa asetetut vaatimukset raportointivaatimukset mukaan lukien.
- (3) Sen arvioimiseksi, täyttykö 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys siitä, että keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen liittyneiden laitosten johdolle, EKP ottaa huomioon,
- (i) varmistetaanko ohjeistuksella, että keskuslaitokseen liittyneet laitokset täyttävät lainsäädännön ja laitosten sääntöjen vaatimukset ryhmän vakaan toiminnan turvaamiseksi;
 - (ii) kattaako ohjeistus, jonka keskuslaitos voi antaa, vähintään 18. marraskuuta 2010 annetuissa CEBS:n ohjeissa luetellut tavoitteet.

Jotta EKP voisi arvioida, voidaanko keskuslaitokselle myöntää vapautus vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan nojalla, luottolaitoksen edellytetään esittävän edellä mainitut asiakirjat osoittaakseen, että vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset on täytetty.

Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 2 kohdassa mainitun toisen edellytyksen arvioimiseksi laitoksen on esitettävä kyseisten asiakirjojen lisäksi näyttö siitä, että keskuslaitokseen liittyneet laitokset takaavat kokonaisuudessaan tämän sitoumukset. Näyttönä voidaan esittää esimerkiksi allekirjoitetun takauksen jäljennös tai tällaisen takauksen olemassaolon vahvistava julkisen rekisterin ote tai vastaava vakuutus, jotka joko esitetään keskuslaitokseen liittyneen laitoksen yhtiöjärjestyksestä tai joilla on yhtiökokouksen hyväksyntä ja jotka mainitaan tilinpäätöksen liitteessä.

7. KONSOLIDOINNIN ULKOPUOLELLE JÄTTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohta)

EKP:n mielestä yritysten jättäminen konsolidoinnin ulkopuolelle vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan yhteydessä tulisi olla mahdollista ainoastaan silloin, kun se sallitaan vakavaraisuusasetuksessa ja kun se tapahtuu Baselin pankkivalvontakomitean standardien mukaisesti, eli seuraavissa tapauksissa:

- (i) enemmistön omistamat tai enemmistön määräysvallassa olevat yhteisöt: ainoastaan yhteisöt, joihin sovelletaan vakavaraisuusasetusta tai muita vastaavia vankkoja vakavaraisuusvaatimuksia, ja vain

vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan ja Basel II -sopimuksen¹⁷ 26 kohdan mukaisissa tilanteissa;

- (ii) vähemmistösijoitukset: kaikki vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa luetellut tapaukset.

8. OMAISUUSERIEN JA TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN ARVOSTAMINEN – IFRS-STANDARDIEN KÄYTTÖ VAKAVARAISUUSRAPORTOINNISSA (vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohta)

EKP ei aio yleisesti soveltaa vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat vakavaraisuusraportoinnin yhteydessä vaatia, että luottolaitokset arvostavat omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittävät omat varat kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti myös silloin, kun kansallisesti sovellettava tilinpitäjärjestelmä edellyttää kansallisten yleisesti hyväksytyjen tilinpäätösperiaatteiden (n-GAAP) käyttöä (ks. myös vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 1 kohta). Pankit voivat siis edelleen käyttää vakavaraisuusraportoinnissa kansallisia yleisesti hyväksytyjä tilinpäätösperiaatteita.

EKP aikoo kuitenkin myöntää hakemusten perusteella luvan kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttöön vakavaraisuusraportoinnissa (myös silloin, kun kansallisesti sovellettava tilinpitäjärjestelmä edellyttää kansallisten yleisesti hyväksytyjen tilinpäätösperiaatteiden käyttöä) vakavaraisuusasetuksen 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tätä varten EKP edellyttää seuraavaa:

- (1) Hakemuksen tekevät kaikkien niiden pankkiryhmän yhteisöjen lailliset edustajat, jotka aikovat käyttää kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja vakavaraisuusraportoinnissa, jos hakemus hyväksytään.
- (2) Kaikki samaan pankkiryhmään kuuluvat tiedonantajayhteisöt soveltavat vakavaraisuusraportoinnissa samoja tilinpäätösstandardeja, jotta tilinpitokäytännöt ovat yhtenäiset niin samassa jäsenvaltiossa kuin eri jäsenvaltioissakin toimivien tytäryhtiöiden välillä. Tässä yhteydessä pankkiryhmällä tarkoitetaan kaikkia niitä pankkiryhmään kuuluvia merkittäviä valvottavia yhteisöjä, jotka on määritetty hakijayhteisöihin sovellettavassa merkittävyttä koskevassa päätöksessä.

¹⁷ Baselin pankkivalvontakomitean asiakirjan "International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards" (Basel II -sopimuksen) 26 kohta: "Joissakin tapauksissa tiettyjen arvopaperien tai muiden säänneltyjen rahoitusyhteisöjen konsolidointi ei ole ehkä mahdollista tai toivottavaa. Tällaisia ovat ainoastaan tapaukset, joissa mainitunlaiset omistukset hankitaan aiemmin otetulla velalla ja niiden omistus on tilapäistä, niihin sovelletaan toisenlaista sääntelyä tai konsolidoimatta jättämistä edellytetään lakisääteisten pääomavaatimusten osalta muutoin lainsäädännössä. Tällaisissa tapauksissa pankkivalvojan on ehdottomasti saatava riittävästi tietoa kyseisistä yhteisöistä vastaavilta valvontaviranomaisilta."

- (3) Ulkopuolisen tilintarkastajan on lausunnossaan vahvistettava, että laitos noudattaa hakemuksen hyväksynnän jälkeisessä IFRS-standardien mukaisten tietojen raportoinnissa Euroopan komission hyväksymiä IFRS-standardeja. Lausunto sekä tilintarkastajan vahvistamat tilinpäätöstiedot on toimitettava EKP:lle vuosittain.

Saatuun EKP:ltä ilmoituksen hakemuksen hyväksymisestä luottolaitos voi käyttää pysyvästi IFRS-tilinpäätösstandardeja kaikessa lakisääteisessä vakavaraisuusraportoinnissa.

EKP voi tarpeen mukaan harkita myös tapauskohtaista siirtymäaikaa, jonka kuluessa yllä mainitut ehdot tulee täyttää täysimääräisinä.

Luku 2

Omat varat

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet siitä, miten omat varat on määriteltävä ja laskettava.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehityksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen toinen osa ja komission delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014¹⁸.
3. KESKINÄISTEN YHTIÖIDEN MÄÄRITELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohta)

EKP katsoo, että laitos luokitellaan vakavaraisuusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuksi keskinäiseksi yhtiöksi, mikäli se määritellään sellaiseksi kansallisen lainsäädännön nojalla ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 mukaisten erityisten kriteerien perusteella.

4. VAKUUTUSYRITYSTEN OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 1 kohdan yhteydessä sovellettavan omistusosuuksien vähentämättä jättämisen osalta merkittäviä luottolaitoksia aiotaan kohdella seuraavasti:

- (i) Jos lupa vähentämättä jättämiseen on saatu toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta ennen 4. marraskuuta 2014, luottolaitokset voivat jatkaa

¹⁸ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 241/2014, annettu 7 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla laitoksia koskevien omien varojen vaatimusten alalla (EUVL L 74, 14.3.2014, s. 8).

asianomaisten omistusosuuksien vähentämistä kyseisen luvan perusteella.

- (ii) Jos luottolaitos aikoo hakea EKP:ltä tällaista lupaa, EKP myöntää luvan, mikäli laitos täyttää vakavaraisuusasetuksen mukaiset kriteerit ja asiaankuuluvat julkistamisvaatimukset.

5. FINANSSIALAN YHTEISÖISSÄ OLEVIEN OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohta)

EKP katsoo, että konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvien finanssialan yhteisöjen liikkeeseen laskemissa omien varojen instrumenteissa olevien omistusosuuksien vähentäminen vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 2 kohdan nojalla on välttämätöntä tietyissä tapauksissa ja erityisesti silloin, kun on kyse rakenteellisesta eriyttämisestä ja kriisinratkaisun suunnittelusta.

6. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: PÄÄOMAVAATIMUKSEN YLITTÄVÄ MARGINAALI (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan b alakohta)

EKP aikoo määrittää ylimääräisen marginaalin, joka vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 1 kohdan b alakohtassa vaaditaan omien varojen vähentämiseksi, mikäli 78 artiklan 1 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät ja arvioituaan molemmat seuraavista tekijöistä:

- (i) täyttääkö laitos edelleen sovellettavassa SREP-päätöksessä esitetyt pääomavaatimukset omien varojen vähentämisen jälkeen;
- (ii) vähentämissuunnitelman vaikutus asianomaiseen omien varojen luokkaan.

7. OMIEN VAROJEN VÄHENTÄMINEN: KESKINÄISET YHTIÖT, SÄÄSTÖPANKIT, OSUUSKUNNAT (vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 3 kohta)

Vakavaraisuusasetuksen 27 ja 29 artiklassa tarkoitettujen keskinäisten yhtiöiden, säästöpankkien, osuuskuntien ja vastaavien laitosten liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien osalta EKP aikoo myöntää vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 3 kohdassa säädetyn vapautuksen tapauskohtaisesti, mikäli komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 10 ja 11 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät. Se ottaa huomioon erityisesti seuraavat näkökohdat:

- (i) onko laitoksella oikeus sekä lykätä lunastusta että rajoittaa lunastettavaa määrää;
- (ii) onko laitoksella tällaiset oikeudet rajoittamattomaksi ajaksi;
- (iii) määrittääkö laitos rajoitusten laajuuden kulloinkin vallitsevan vakavaraisuustilanteensa perusteella ottaen huomioon a) yleisen rahoitus-, maksuvalmius- ja vakavaraisuustilanteensa ja b) ydinpääoman

(CET1), ensisijaisen pääoman (T1) ja kokonaispääoman määrän suhteessa kokonaisriskin määrään, omia varoja koskeviin erityisvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen, sellaisina kuin niitä sovelletaan laitoksiin.

EKP voi asettaa lunastukselle lakiin tai sopimukseen perustuvien rajoitusten lisäksi muitakin rajoituksia.

8. RAHOITUSTUEN TAPAUKSESSA MYÖNNETTÄVÄ VÄLIAIKAINEN POIKKEUS, JOKA KOSKEE PÄÄMAINSTRUMENTTIEN VÄHENTÄMISTÄ OMISTA VAROISTA (vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohta)

EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohdassa säädetty väliaikainen poikkeus päämainstrumenttien vähentämisestä rahoitustuen helpottamiseksi voidaan myöntää vakavaraisuusasetuksen 79 artiklan 1 kohdassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 33 artiklassa säädettyin edellytyksin.

9. ERILLISYHTIÖN LIIKKEESEEN LASKEMAA ENSISIJAJAISTA LISÄPÄÄOMAA (AT1) JA TOISSIJAJAISTA PÄÄOMAA (T2) KOSKEVA POIKKEUS (vakavaraisuusasetuksen 83 artiklan 1 kohta)

EKP aikoo myöntää vakavaraisuusasetuksen 83 artiklan 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen erillisyhtiön liikkeeseen laskemien ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien sisällyttämiseksi ehdot täyttäviin luottolaitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentteihin kyseisessä kohdassa sekä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 34 artiklassa säädettyin edellytyksin. EKP myöntää tällaisen poikkeuksen, kun erillisyhtiön omistamat muut omaisuuserät ovat minimaaliset ja merkityksettömät.

10. VÄHEMMISTÖOSUUDET, JOTKA SISÄLLYTETÄÄN KONSOLIDOITUUN YDINPÄÄOMAAN (CET1) (vakavaraisuusasetuksen 84 artikla)

EKP:n mielestä vakavaraisuusasetuksen 84 artiklan 1 kohtaa olisi tarkoituksenmukaista soveltaa luottolaitoksen emoyrityksenä toimivaan rahoitusalan holdingyhtiöön. Näin voidaan varmistaa, että lakisääteiseen pääomaan sisällytetään ainoastaan se osa konsolidoiduista omista varoista, joka saadaan nopeasti käyttöön emoyrityksen tasolla aiheutuneiden tappioiden kattamiseksi.

Luku 3

Pääomavaatimukset

1. Tässä luvussa esitetään pääomavaatimuksia koskevat EKP:n periaatteet.

2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehysten muodostavat vakavaraisuusasetuksen kolmas osa ja sitä koskevat EPV:n ohjeet.
3. RISKIPAINOTETTujen VASTUUERIEN YHTEISMÄÄRÄN LASKEMINEN – RYHMÄN SISÄISET VASTUUT (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohta)

EKP:n kanta on, että luottolaitokselle voidaan erillisestä hakemuksesta antaa tapauskohtaisen harkinnan perusteella lupa olla soveltamatta vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 1 kohtaa. Kuten 113 artiklan 6 kohdan a alakohdassa säädetään, luottolaitoksen vastapuolen on tällöin oltava toinen luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia. Lisäksi vastapuolen on oltava sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin luvanhakijalaitos (113 artiklan 6 kohdan d alakohta).

EKP tarkastelee arvioinnissa seuraavia tekijöitä.

- (1) Arvioidessaan sitä, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan b alakohdassa säädetty vaatimus vastapuolen kuulumisesta kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin luvanhakijalaitos, EKP aikoo ottaa huomioon, sisältyvätkö arvioitavat yhteisöt vakavaraisuusasetuksen 18 artiklassa säädetyn varovaisuusperiaatteen mukaisten konsolidoinnin menetelmien perusteella kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa.
- (2) Arvioidessaan sitä, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus samojen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen soveltamisesta vastapuoleen kuin luvanhakijalaitokseen, EKP aikoo ottaa huomioon, täyttyvätkö seuraavat ehdot:
 - (i) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen ylin johto on vastuussa riskienhallinnasta, ja riskien mittaamiseen sovellettavia menetelmiä arvioidaan säännöllisesti.
 - (ii) Organisaation sisäinen viestintä on säännöllistä ja avointa, jotta ylin hallintoelin, ylin johto, liiketoiminta-alueet, riskienhallintatoiminto ja muut valvontatoiminnot voivat jakaa riskien mittaamiseen, analysointiin ja valvontaan liittyviä tietoja.
 - (iii) Organisaation sisäiset menettelyt ja tietojärjestelmät ovat johdonmukaisia ja toimivat luotettavasti koko konsolidointiryhmässä, niin että kaikki riskien lähteet voidaan tunnistaa ja riskejä voidaan mitata ja valvoa konsolidoidulla tasolla ja tarvittavassa määrin myös yksittäisen yhteisön, liiketoimintayksikön ja salkun tasolla.
 - (iv) Keskeisiä riskejä koskevat tiedot raportoidaan säännöllisesti emoyrityksen riskienhallintatoiminnolle, jotta ryhmän kaikkien asianosaisten yhteisöjen riskejä voidaan arvioida, mitata ja valvoa keskitetysti asianmukaisella tavalla.

- (3) Arvioidessaan sitä, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan e alakohdassa säädetty vaatimus siitä, että omien varojen nopealle siirrolle tai velkojen maksamiselle vastapuolelta luvanhakijalaitokselle ei ole vallitsevaa tai ennakoitavissa olevaa olennaista, käytännöllistä tai oikeudellista estettä¹⁹, EKP aikoo ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat ehdot:
- (i) Ryhmän osakeomistukset ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtomahdollisuutta tai velkojen takaisinmaksua.
 - (ii) Luvanhakijalaitoksen ja sen vastapuolen väliseen omien varojen siirtoon liittyvä muodollinen päätöksentekoprosessi mahdollistaa nopeat siirrot.
 - (iii) Luvanhakijalaitoksen ja vastapuolen yhtiöjärjestykseen, mahdolliseen osakkeenomistajien sopimukseen tai muihin tiedossa oleviin sopimuksiin ei sisälly ehtoja, jotka saattaisivat estää omien varojen siirron tai velkojen maksamisen vastapuolelta luvanhakijalaitokselle.
 - (iv) Aiemmin ei ole esiintynyt vakavia yrityksen johtoon tai hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään liittyviä ongelmia, jotka saattaisivat haitata nopeaa omien varojen siirtoa tai velkojen maksamista.
 - (v) Kolmannet osapuolet²⁰ eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeissa siirroissa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä.
 - (vi) COREP-varavaraisuusraportointiin kuuluva lomake C06.02 ("Ryhmittymän vakavaraisuus") (ks. komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) No 680/2014 liite I), jonka tarkoitus on antaa kokonaisnäkemys riskien ja omien varojen jakautumisesta ryhmässä, ei osoita, että estettä olisi.

- **113 artiklan 6 kohdan mukaisiin lupapäätöksiin liittyvä dokumentaatio**

Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaista lupaa koskevan hakemuksen arviointia varten luvanhakijalaitoksen on toimitettava seuraavat asiakirjat, jos niitä ei ole aiemmin toimitettu EKP:lle muiden asetusten, päätösten tai vaatimusten nojalla:

- (i) ajantasainen organisaatiokaavio ryhmän yhteisöistä, jotka kuuluvat kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään samassa jäsenvaltiossa, yksittäisten yhteisöjen asema vakavaraisuusvalvonnan näkökulmasta (luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, oheispalveluyritys) sekä luettelo yhteisöistä, jotka aikovat soveltaa vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohtaa
- (ii) kuvaus riskienhallintaperiaatteista ja -mittareista sekä niiden keskitetystä määrittelystä ja soveltamisesta

¹⁹ Kansallisesta yrityslainsäädännöstä johtuvia rajoituksia lukuun ottamatta.

²⁰ Kolmas osapuoli on mikä tahansa muu osapuoli kuin emoyritys, tytäryhtiöt, niiden päätöksentekuelimet tai niiden osakkeenomistajat.

- (iii) ryhmätason riskinhallintajärjestelyjen mahdollinen sopimusperusta sekä täydentävät asiakirjat, esimerkiksi ryhmä yhteisöjen luottoriskiä, markkinariskiä, likviditeettiriskiä ja operatiivista riskiä koskevat periaatteet
- (iv) kuvaus emoyrityksen mahdollisuuksista panna täytäntöön ryhmätason riskienhallinta
- (v) kuvaus mekanismeista, jolla varmistetaan omien varojen nopea siirto ja velkojen takaisinmaksu, jos jokin ryhmän yhteisö joutuu taloudellisiin vaikeuksiin
- (vi) ylimmän hallintoelimen hyväksymä saatekirje, jossa on sovellettavan lainsäädännön mukainen emoyrityksen laillisen edustajan allekirjoitus sekä vakuutus siitä, että merkittävä valvottava luottolaitos täyttää kaikki vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdassa määrätty ehdot ryhmätasolla
- (vii) riippumattoman kolmannen osapuolen tai yhteisön sisäisen lakiosaston antama ja emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä oikeudellinen lausunto, jossa vakuutetaan, että varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle ei ole sovellettavasta lainsäädännöstä (verolainsäädäntö mukaan lukien) tai sääntelystä taikka oikeudellisesti sitovista sopimuksista johtuvia esteitä kansallisessa yhtiölainsäädännössä määrättyjä rajoituksia lukuun ottamatta
- (viii) vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan soveltamislupaa hakevien emoyrityksen ja ryhmän yhteisöjen ylimpien hallintoelinten hyväksymä ja laillisten edustajien allekirjoittama lausunto siitä, että varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle ei ole käytännöllisiä esteitä.

4. KATETTUIJEN JOUKKOLAINOJEN MUODOSSA OLEVAT VASTUUT
(vakavaraisuusasetuksen 129 artikla)

Vakavaraisuusasetuksen 129 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi EKP aikoo sallia sen, että katettujen joukkolainojen vakuutena käytettävät saamiset pankeilta ovat enintään 10 prosenttia luottoluokkaan 2 (eikä luottoluokkaan 1) kuuluvien saamisten nimellisarvosta, mikäli 129 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetty edellytys täyttyy erityistapauksessa.

5. VASTUIDEN MATURITEETTI (vakavaraisuusasetuksen 162 artikla)

Jos laitokset eivät ole saaneet lupaa käyttää omia tappio-osuuksiaan (LGD) ja luottovasta-arvokertoimiaan yritys-, laitos- tai valtio- ja keskuspankkivastuisiin, EKP katsoo, että niiltä on asianmukaista edellyttää vakavaraisuusasetuksen 162 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellyn maturiteettiarvon (M) käyttöä eikä antaa lupaa käyttää 162 artiklan 2 kohdan mukaista maturiteettia.

6. TIETOJEN KERUU (vakavaraisuusasetuksen 179 artikla)

Vakavaraisuusasetuksen 179 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeisen virkkeen soveltamiseksi EKP aikoo sallia luottolaitoksille jonkin verran joustoa ennen 1. tammikuuta 2007 kerättyjä tietoja koskevien vaatimusten soveltamisessa, mikäli laitokset ovat tehneet tietoihin asianmukaiset mukautukset, joilla ne saadaan yleisesti ottaen vastaamaan vakavaraisuusasetuksen 178 artiklassa annettua maksukyvyttömyyden määritelmää tai vakavaraisuusasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa annettua tappion määritelmää.

7. OMA VOLATILITEETTIKORJAUSTEN ESTIMAATTI (vakavaraisuusasetuksen 225 artiklan 2 kohdan e alakohta)

EKP:n mielestä vakavaraisuusasetuksen 225 artiklan 2 kohdan e alakohdan soveltamiseksi on tarkoituksenmukaista, että vaatimukset, joiden tarkoituksena on saada luottolaitos käyttämään volatiliteettikorjausten laskennassa lyhyempää havaintojaksoa, pidetään voimassa ainoastaan tapauksissa, joissa tällaiset vaatimukset ovat kansallisen lainsäädännön nojalla jo käytössä ennen näiden ohjeiden lopullista julkaisemista.

8. MERKITTÄVÄN RISKIN SIIRTÄMINEN (vakavaraisuusasetuksen 243 artiklan 2 kohta ja 244 artiklan 2 kohta)

EKP voi katsoa tarpeelliseksi poiketa tapauskohtaisesti ja merkittävästä luottoriskin siirrosta 7. heinäkuuta 2014 annettujen EPV:n ohjeiden perusteella yleisestä oletuksesta, jonka mukaan merkittävä luottoriski siirretään perinteistä arvopaperistamista koskevassa 243 artiklan 2 kohdassa ja synteettistä arvopaperistamista koskevassa 244 artiklan 2 kohdassa määritellyissä tapauksissa.

9. SISÄISEN MALLIN MENETELMÄN KÄYTTÖ (vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo antaa laitoksille luvan käyttää rajoitetun ajan sisäisen mallin menetelmää vaiheittain eri liiketoimintatyyppisiin vakavaraisuusasetuksen 283 artiklan 3 kohdan nojalla. Lupa myönnetään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen.

Tässä arvioinnissa EKP aikoo ottaa huomioon,

- (i) kuuluuko mallin hyväksymisajankohtana sen peruskattavuuden piiriin "tavanomainen" korko ja valuuttajohdannaiset, ja kattaako se 50 prosenttia sekä riskipainotetuista omaisuuseristä (laskettu muuhun kuin sisäisen mallin menetelmään perustuvien vastuiden kanssa vakavaraisuusasetuksen 271 artiklan 1 kohdan mukaisesti) että liiketoimien lukumäärästä (eli oikeudelliset liiketoimet, ei yksittäisvelvoitteita);
- (ii) saavutetaanko kolmen vuoden kuluessa yhteenlasketun vastapuoliluottoriskin osalta yli 65 prosentin kattavuus (liiketoimesta riippuen joko sisäisen mallin menetelmällä tai muulla menetelmällä

lasketuista) riskipainotetuista omaisuuseristä ja yli 70 prosentin kattavuus liiketoimien lukumäärästä (oikeudelliset liiketoimet, ei yksittäisvelvoitteita);

- (iii) edellytetäänkö luottolaitoksen osoittavan, jos riskipainotetuista omaisuuseristä enemmän kuin 35 prosenttia tai liiketoimien lukumäärästä enemmän kuin 30 prosenttia jää sisäisen mallin menetelmän ulkopuolelle kolmen vuoden jakson jälkeen, että joko jäljellä olevia liiketoimityyppejä ei voida mallintaa puuttuvien kalibrointitietojen vuoksi tai että standardimenetelmän mukaisesti käsitellyt vastuut, joita käytetään, ovat riittävän konservatiiviset.

10. VASTUUARVON LASKEMINEN VASTAPUOLILUOTTORISKIN OSALTA
(vakavaraisuusasetuksen 284 artiklan 4 ja 9 kohta)

EKP aikoo arvioida tarpeen vaatia vakavaraisuusasetuksen 284 artiklan 4 kohdan mukaiseen vastuuarvon laskelmaan korkeampaa α -kerrointa kuin 1,4 tapauskohtaisesti, mallin puutteista tai malliriskistä riippuen. Se katsoo lisäksi, että vakavaraisuusvalvonnassa α -kertoimella tulisi olla lähtökohtaisesti edellä mainitussa kohdassa säädetty arvo.

11. KESKUSVASTAPUOLIIN LIITTYVIEN VASTUIDEN KÄSITTELY
(vakavaraisuusasetuksen 310 artikla ja 311 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo antaa luottolaitosten käyttää vakavaraisuusasetuksen 310 artiklan mukaista käsittelyä kaupankäyntivastuisiin ja keskusvastapuoleen liittyviin maksukyvyttömyysrahaston osuuksiin siinä tapauksessa, että vakavaraisuusasetuksen 311 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. EKP voi tarkistaa periaatteitaan Baselin komitean lopullisten standardien tultua voimaan 1. tammikuuta 2017.

EKP:n mielestä on lisäksi tarkoituksenmukaista, ettei laitoksille anneta vakavaraisuusasetuksen 311 artiklan 3 kohdan nojalla enempää kuin kolme kuukautta aikaa muuttaa tiettyyn keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden käsittelyä silloin, kun saadaan tieto siitä, ettei kyseinen keskusvastapuoli enää täytä toimilupaja hyväksyntäedellytyksiä.

12. TODENNÄKÖISEN TAPPIOLUVUN LASKEMINEN (vakavaraisuusasetuksen 366 artiklan 4 kohta)

EKP:n mielestä lisäkerroin vakavaraisuusasetuksen 364 ja 365 artiklassa tarkoitetun pääomavaatimuksen laskemista varten tulisi laskea kaupankäyntisalkun oletetun ja todellisen arvonmuutoksen perusteella ja 366 artiklan 3 kohdassa säädettyjen täsmennysten mukaisesti.

Luku 4

Laitosten suojajärjestelmät

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet, jotka koskevat laitosten suojajärjestelmän jäseniksi liittyneisiin luottolaitoksiin sovellettavien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehysten muodostavat vakavaraisuusasetuksen ensimmäinen, toinen ja kolmas osa sekä komission delegoitu asetus (EU) N:o 2015/61.
3. MAKSUVALMIUTTA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 4 kohta)

EKP aikoo myöntää vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisia vapautuksia laitoksille, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään, mikäli kaikki vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Yksittäisen alayhteisön tason raportointivaatimukset aiotaan säilyttää.

Arvioinnissa käytetään edellä 1–4 kohdassa mainittuja ehtoja ja/tai asiakirjoja, jotka koskevat vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla kansallisella tasolla myönnettäviä vapautuksia (katso luku 1).

Luottolaitoksen on esitettävä lisäksi seuraavat asiakirjat:

- (i) todiste valtuutuksen pätevyydestä sekä jäljennös valtuutuksen saaneen allekirjoituksesta;
- (ii) oikeudellinen sopimus, jossa määrätään alakonsolidointiryhmään kuuluvan yhteisön peruuttamattomat oikeudet valvoa vapautettuja yhteisöjä likviditeettiriskin hallintajärjestelmässä.

4. OMISTUSOSUUKSIEN VÄHENTÄMINEN LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMIEN TAPAUKSESSA (vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo sallia tapauskohtaisesti ja vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten täytyessä sen, etteivät laitokset vähennä omistusosuuksia samaan suojajärjestelmään kuuluvien muiden laitosten omien varojen instrumenteista, kun ne laskevat omia varoja yksittäisen laitoksen tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla. Tässä arvioinnissa EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehysten mukaisia edellytyksiä täsmenävät kriteerit:

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdassa edellytetään osoitusta siitä, että laitosten suojajärjestelmän laajennettu yhteenlaskettu laskelma vastaa luottolaitosryhmien konsolidoituja tilinpäätöksiä sääntelevän direktiivin 86/635/ETY säännöksiä. Ulkopuolisen tilintarkastajan on tarkastettava laskelma, ja omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien

moninkertainen käyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä laskelmassa.

- (i) Laajennetun yhteenlasketun laskelman tarkastuksesta vastaavan ulkopuolisen tilintarkastajan on vahvistettava vuosittain, että
 - (a) yhteenlaskumenetelmällä varmistetaan, että kaikki ryhmän sisäiset vastuut on poistettu;
 - (b) omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty;
 - (c) laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliset muut liiketoimet eivät ole johtaneet omien varojen epäasianmukaiseen hankintaan konsolidointitasolla.
- (2) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan iv alakohdan viimeisessä virkkeessä edellytetään, että laitosten suojajärjestelmän konsolidoitu tase tai laajennettu yhteenlaskettu laskelma ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille vähintään vakavaraisuusasetuksen 99 artiklassa vahvistetuina määräajoin. Tällöin on noudatettava seuraavia raportointivaatimuksia:
 - (i) Konsolidoitua tasetta tai laajennettua yhteenlaskettua laskelmaa koskevat tiedot on ilmoitettava vähintään puolivuositain.
 - (ii) Konsolidoitua tasetta tai laajennettua yhteenlaskettua laskelmaa koskevien tietojen on oltava asetuksen (EU) 2015/534 (EKP/2015/13) mukaiset seuraavasti:
 - (a) Jos laitosten suojajärjestelmät laativat konsolidoidun taseen IFRS-standardeja käyttäen, niiden on ilmoitettava FINREP-raportoinnin mukaiset tiedot täydellisinä.
 - (b) Kaikkien muiden laitosten suojajärjestelmien on toimitettava valvontaan liittyvien rahoitustietojen raportoinnin tietopisteet (asetuksen (EU) 2015/534 (EKP/2015/13) liite IV). Laitosten suojajärjestelmien on ilmoitettava ainoastaan ne rahoitustietojen raportoinnin tietopisteet, jotka laitosten suojajärjestelmän kaikkien jäsenten on ilmoitettava laitoskohtaisesti.
 - (iii) Jos laitosten suojajärjestelmän jäsenet ovat saaneet luvan vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan nojalla ennen näiden ohjeiden lopullista hyväksymistä, tässä kohdassa määriteltyjen raportointivaatimusten mukaisen raportoinnin ensimmäinen viitepäivämäärä on 30. kesäkuuta 2017. Siihen saakka laitosten suojajärjestelmien tulisi jatkaa taloustietojen ilmoittamista toimivaltaisten viranomaisten määrittelemien nykyisten raportointivaatimusten mukaisesti.

- (3) Vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan v alakohdassa edellytetään, että laitosten suojajärjestelmien piiriin kuuluvat laitokset täyttävät yhdessä konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan mukaiset omien varojen vaatimukset ja ilmoittavat vaatimusten täyttämistä vakavaraisuusasetuksen 99 artiklan mukaisesti. Arvioidessaan tämän kriteerin täyttymistä EKP kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:
- (i) Kaikki ryhmän sisäiset vastuut ja laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliset osakkuudet on poistettava konsolidoinnin tai yhteenlaskun yhteydessä.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmän jäsenten toimittamien tietojen on perustuttava samoihin tilinpäätösstandardeihin tai on suoritettava asiaankuuluva muutoslaskelma.
 - (iii) Omia varoja koskevien konsolidointiraporttien laatimisesta vastaavan yhteisön on suoritettava laitosten suojajärjestelmän jäsenten toimittamien tietojen riittävä laadunvarmistus ja tarkastettava säännöllisin väliajoin omat tietotekniset järjestelmänsä, joita käytetään konsolidointiraporttien laadintaan.
 - (iv) Ilmoitukset on tehtävä vähintään neljä kertaa vuodessa.
 - (v) Tiedot on ilmoitettava käyttäen komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 liitteessä 1 esitettyjä COREP-lomakkeita. Laajennetulla yhteenlasketulla tasolla tehtävän omien varojen ja omia varoja koskevien vaatimusten raportoinnin on perustuttava laitosten suojajärjestelmän yksittäisten jäsenten omista varoista ja omia varoja koskevista vaatimuksista laatimiin raporteihin.
 - (vi) Jos laitosten suojajärjestelmän jäsenet ovat saaneet luvan vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan nojalla ennen näiden ohjeiden lopullista hyväksymistä ja jos niiden ei ole vielä edellytetty toimittavan COREP-lomakkeita kaavailluin väliajoin, tässä kohdassa määriteltyjen raportointivaatimusten mukainen raportoinnin ensimmäinen viitepäivämäärä on 30. kesäkuuta 2017.
- (4) Selvittäessään vakavaraisuusasetuksen 49 artiklan 3 kohdan a alakohdan v alakohdan toisen virkkeen osalta, vaaditaanko laitosten suojajärjestelmässä sellaisille osuuskunnan jäsenille tai oikeushenkilöille kuuluvan osuuden vähentämistä, jotka eivät ole laitosten suojajärjestelmän jäseniä, EKP ei edellytä tällaista vähentämistä, mikäli omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö ja omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja vähemmistöosakkaan, jos se on laitos, välillä on estetty. EKP ottaa huomioon,
- (i) missä määrin laitosten suojajärjestelmän ulkopuolisten laitosten omistamat vähemmistöosuudet sisältyvät konsolidoidulla tai yhteenlasketulla tasolla laadittavaan omien varojen laskelmaan;

- (ii) sisältyvätkö vähemmistöosuudet implisiittisesti vähemmistöosuuksia omistavien laitosten omien varojen kokonaismäärään;
- (iii) sovelletaanko laitosten suojajärjestelmässä sen ulkopuolisten laitosten omistamien vähemmistöosuuksien osalta vakavaraisuusasetuksen 84, 85 ja 86 artiklaa, kun omia varoja lasketaan konsolidoidulla tasolla tai laajennetulla yhteenlasketulla tasolla.

5. VAKAVARAISUUSHALLINNASSA KÄYTETTÄVIEN LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMIEN HYVÄKSYTTÄVYY SARVIOINNIT (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohta)

Tässä kohdassa määritetään kriteerit, joita EKP aikoo noudattaa arvioidessaan laitosten suojajärjestelmiin kuuluvien valvottavien luottolaitosten hakemuksia vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukaisen luvan saamiseksi.

EKP voi tapauskohtaisesti myöntää laitoksille luvan olla soveltamatta vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 1 kohdan vaatimuksia laitosten suojajärjestelmän jäsenten välisiin vastuisiin sekä luvan soveltaa kyseisiin vastuisiin 0 prosentin riskipainoa, jos 113 artiklan 7 kohdan edellytykset täyttyvät.

Ennen vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a–i alakohdan mukaisten edellytysten yksityiskohtaista arviointia EKP arvioi ensimmäiseksi, kykeneekö laitosten suojajärjestelmä tarjoamaan jäsenlaitoksilleen riittävää tukea vakavissa likviditeettiin ja/tai vakavaraisuuteen liittyvissä häiriöissä. Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdassa ei määritetä tiettyä ajankohtaa, jolloin tukea on pystyttävä antamaan likviditeetin ja vakavaraisuuden varmistamiseksi ja maksukyvyttömyden estämiseksi. Laitosten suojajärjestelmän tulee varmistaa ennakkoivilla ja oikea-aikaisilla toimilla, että sen jäsenlaitokset noudattavat lainsäädännöllisiä omia varoja ja likviditeettiä koskevia vaatimuksia. Mikäli ennaltaehkäisevät toimet eivät ole riittäviä, laitosten suojajärjestelmän tulee päättää käytännön tuen tai rahoitustuen antamisesta. Laitosten suojajärjestelmän tulee tukea jäsenlaitostaan viimeistään silloin, kun on epätodennäköistä, että elvytysuunnitelmaan kirjatut toimet tai muut vaihtoehtoiset toimet estäisivät laitoksen konkurssin. Laitosten suojajärjestelmien perustana oleviin sopimusjärjestelyihin tai lakisääteisiin järjestelyihin tulee sisältyä laaja valikoima toimenpiteitä, prosesseja ja mekanismeja, jotka ohjaavat suojajärjestelmän toimintaa. Käytettävissä tulee olla paitsi lievempiä toimenpiteitä, kuten jäsenlaitosten tarkempi seuranta tarkoituksenmukaisten indikaattorien ja laajennettujen raportointivaatimusten perusteella, myös jäsenlaitoksen riskiprofiilin ja rahoitusongelmien mukaan mitoitettuja mittavampia toimenpiteitä, kuten suora pääoma- ja likviditeettituki.

EKP tarkastelee lupahakemusten arvioinnissa seuraavia seikkoja.

- (1) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a alakohdan sekä 6 kohdan a ja d alakohdan mukaisesti EKP arvioi seuraavien edellytysten täyttymistä.
 - (i) Vastapuoli on laitos, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia.

- (ii) Lupaa hakevat laitosten suojajärjestelmän jäsenet ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.
- (2) Seuraavia periaatteita noudatetaan arvioitaessa, täytyvätkö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdan e alakohdassa säädetyt vaatimukset siitä, että vastapuolen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle laitokselle ei ole senhetkisiä tai ennakoitavissa olevia olennaisia, käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.
- (i) Laitosten suojajärjestelmän jäsenten omistusrakenne ja oikeudellinen rakenne eivät estä omien varojen siirtoa tai velkojen maksamista.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmän jäsenten väliseen omien varojen siirtoon liittyvä muodollinen päätöksentekoprosessi mahdollistaa nopeat siirrot.
 - (iii) Laitosten suojajärjestelmän jäsenten yhtiöjärjestyksiin, mahdollisiin osakkeenomistajien sopimuksiin tai muihin tiedossa oleviin sopimuksiin ei sisälly ehtoja, jotka saattaisivat estää vastapuolta siirtämästä omia varoja tai maksamasta velkoja.
 - (iv) Laitosten suojajärjestelmän jäsenillä ei ole aiemmin esiintynyt vakavia yrityksen johtoon tai hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään liittyviä ongelmia, jotka saattaisivat haitata nopeaa omien varojen siirtoa tai velkojen maksamista.
 - (v) Kolmannet osapuolet²¹ eivät voi käyttää määräysvaltaa omien varojen nopeissa siirroissa tai velkojen takaisinmaksussa eivätkä estää niitä.
 - (vi) Arvioinnissa otetaan huomioon tiedot aiemmista laitosten suojajärjestelmän jäsenten välisistä varojensiirroista, jotka osoittavat kykyä siirtää nopeasti varoja tai maksaa nopeasti takaisin velkoja.
 - (vii) Ratkaisevaksi katsotaan laitosten suojajärjestelmän rooli välittäjänä kriisinhallinnassa ja suojajärjestelmän vastuu varojen tarjoamisesta ongelmista kärsiville laitosten suojajärjestelmän jäsenille.
- (3) EKP tarkastelee seuraavien seikkojen toteutumista, kun se arvioi, täytyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys, jonka mukaan olemassa olevien järjestelyjen tulee taata, että laitosten suojajärjestelmä voi tarvittaessa myöntää saatavilla olevista varoistaan tukea, jonka antamiseen se on sitoutunut.
- (i) Laitosten suojajärjestelmien perustana oleviin järjestelyihin tulee sisältyä laaja valikoima toimenpiteitä, prosesseja ja mekanismeja, jotka ohjaavat suojajärjestelmän toimintaa. Järjestelyihin tulee kuulua useita mahdollisia menettelyjä: sekä lievempiä toimenpiteitä että jäsenlaitoksen riskiprofiilin ja

²¹ Kolmas osapuoli on mikä tahansa muu osapuoli kuin laitosten suojajärjestelmän jäsenen emoyritys, tytäryhtiö, niiden päätöksentekaelimet tai niiden osakkeenomistajat.

sen rahoitusongelmien mukaan mitoitettuja mittavampia toimenpiteitä, kuten suora pääoma- ja likvideettituki. Laitosten suojajärjestelmän antama tuki voi olla ehdollista ja edellyttää esimerkiksi, että tukea tarvitseva laitos toteuttaa tiettyjä elvytystoimenpiteitä ja uudelleenjärjestelyjä.

- (ii) Laitosten suojajärjestelmän hallintojärjestelmä ja tukipäätösprosessi mahdollistavat tuen antamisen oikea-aikaisesti.
- (iii) Laitosten suojajärjestelmä on selvästi sitoutunut antamaan jäsenlaitokselle tukea, kun laitos – riippumatta aiemmasta riskienvalvonnasta ja varhaisen puuttumisen toimenpiteistä – on maksukyvytön tai kärsii maksuvalmiusvaikeuksista tai tämä on todennäköistä. Lisäksi laitosten suojajärjestelmän tulee varmistaa, että sen jäsenlaitokset noudattavat lainsäädännöllisiä omia varoja ja likvideettiä koskevia vaatimuksia.
- (iv) Laitosten suojajärjestelmä toteuttaa säännöllisesti stressitestejä mahdollisten tarvittavien pääomaan ja likvideettiin liittyvien tukitoimien suuruuden määrittämiseksi.
- (v) Laitosten suojajärjestelmän riskinkantokyky (joka koostuu järjestelmään maksetuista varoista ja mahdollisista jälkikäteen kerättävistä maksuosuuksista sekä niihin verrattavissa olevista sitoumuksista) on riittävä tuen tarjoamiseksi suojajärjestelmän jäsenille.
- (vi) Laitosten suojajärjestelmälle on luotu ennakkorahasto, jolla varmistetaan, että suojajärjestelmällä on riittävästi varoja tukitoimia varten.
 - (a) Lisäksi on varmistettava, että ennakkorahastoon kerättävät maksuosuudet noudattavat tarkkaan määritettyjä periaatteita
 - (b) varoja sijoitetaan vain likvideihin ja turvallisiin instrumentteihin, jotka voidaan realisoida milloin tahansa ja joiden arvo ei ole riippuvainen laitosten suojajärjestelmän jäsenten ja niiden tytäryhtiöiden vakavaraisuus- ja likvideettiasemasta
 - (c) ennakkorahaston vähimmäistavoitekokoa määritettäessä otetaan huomioon laitosten suojajärjestelmän stressitestin tulokset
 - (d) varojen nopean saatavuuden varmistamiseksi ennakkorahastolle määritetään riittävä vähimmäiskoko.

Laitosten suojajärjestelmä voidaan talletusten vakuusjärjestelmistä annetun direktiivin²² nojalla hyväksyä virallisesti talletusten vakuusjärjestelmiksi. Suojajärjestelmällä voi myös kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin olla lupa käyttää käytettävissään

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä, (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149–178).

olevia varoja vaihtoehtoisten toimien toteuttamiseen luottolaitoksen konkurssin estämiseksi. Tällöin EKP ottaa tuen antamiseen käytettävissä olevien varojen saatavuutta arvioidessaan huomioon käytettävissä olevat taloudelliset resurssit. EKP ottaa arviossaan myös huomioon laitosten suojajärjestelmien ja talletusten vakuusjärjestelmien toisistaan poikkeavat käyttötarkoitukset: suojajärjestelmän tarkoituksena on suojata sen jäseniä ja vakuusjärjestelmän tarkoituksena on suojata tallettajia luottolaitoksen konkurssin seurauksilta.

- (4) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetään, että laitosten suojajärjestelmässä on oltava yhdenmukaisesti määriteltyjä ja siihen soveltuvia järjestelmiä riskien valvomiseksi ja luokitteluksi (antaen täydellisen kuvan järjestelmän kaikkien yksittäisten osapuolten riskitilanteesta ja laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan) sekä vastaavat vaikutusmahdollisuudet ja että kyseisillä järjestelmillä tulee valvoa maksukyvyttömiä vastuita vakavaraisuusasetuksen 178 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Arvioidessaan edellytyksen täyttymistä EKP tarkastelee,
- (i) vaatiiko laitosten suojajärjestelmä vaatii jäsenlaitoksiltaan, että nämä toimittavat laitosten suojajärjestelmän ylimmälle hallintoelimelle säännöllisesti ajantasaiset tiedot riskitilanteestaan, mukaan lukien tiedot omista varoista ja omien varojen vaatimuksista;
 - (ii) käyttääkö laitosten suojajärjestelmä asianmukaisia tietovirtoja ja tietotekniikkajärjestelmiä;
 - (iii) määritteleekö laitosten suojajärjestelmän ylin hallintoelin jäsenlaitoksiin sovellettavalle riskienhallintajärjestelmälle yhdenmukaiset standardit ja menettelyt;
 - (iv) käytetäänkö laitosten suojajärjestelmässä riskien seurannassa ja luokittelussa yhdenmukaisia riskimääritelmiä, seurataanko kaikissa laitoksissa samoja riskiluokkia ja käytetäänkö riskien mittaamisessa samaa luottamustasoa ja aikaväliä;
 - (v) luokittelevatko laitosten suojajärjestelmän käyttämät riskien seuranta- ja luokitusjärjestelmät jäsenlaitokset riskitilanteen mukaan. Laitosten suojajärjestelmän tulee siis jakaa jäsenensä riskiluokkiin voidakseen puuttua tilanteisiin varhaisessa vaiheessa;
 - (vi) pystyykö laitosten suojajärjestelmä vaikuttamaan jäsenlaitosten riskitilanteeseen antamalla niille ohjeita tai suosituksia esimerkiksi tiettyjen toimien rajoittamiseksi tai tiettyjen riskien pienentämiseksi.
- (5) EKP tarkastaa seuraavien edellytysten täyttymisen arvioidessaan, täyttyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan d alakohdassa säädetty edellytys siitä, että laitosten suojajärjestelmä suorittaa omaa riskiarviointia ja välittää sen tulokset järjestelmän yksittäisille osapuolille.

- (i) Laitosten suojajärjestelmä arvioi säännöllisesti jäsenlaitostensa toimialan riskit ja heikkoudet.
 - (ii) Laitosten suojajärjestelmän ylimmän hallintoelimen suorittamien riskiarvioiden tuloksista laaditaan yhteenvetoraportti tai muu asiakirja, ja tulokset jaetaan asiaankuuluville laitosten suojajärjestelmän päätöksentekoeelimille ja/tai suojajärjestelmän jäsenille pian niiden valmistumisen jälkeen.
 - (iii) Yksittäiset jäsenet saavat tiedon laitosten suojajärjestelmän määrittämästä riskiluokituksestaan, jota 113 artiklan 7 kohdan c alakohdassa edellytetään.
- (6) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan e alakohdassa säädetään, että laitosten suojajärjestelmän on laadittava ja julkaistava vähintään kerran vuodessa konsolidointitason raportti, joka sisältää taseen, tuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin laitosten suojajärjestelmästä kokonaisuudessaan, tai raportti, joka kattaa kokonaistaseen, kokonaistuloslaskelman, tilannekatsauksen ja riskiraportin, joka kattaa laitosten suojajärjestelmän kokonaisuudessaan. Arvioidessaan edellytyksen täyttymistä EKP tarkastelee,
- (i) tarkastaako riippumaton ulkopuolinen tilintarkastaja konsolidointitason raportin tai (aggregointitason) kokonaisraportin asianmukaisten tilinpäätössääntöjen mukaan. Myös aggregointimenetelmä tarkastetaan tarvittaessa;
 - (ii) onko ulkopuolisella tilintarkastajalla velvollisuus antaa tilintarkastuslausunto;
 - (iii) ovatko aggregoinnissa mukana kaikki laitosten suojajärjestelmän jäsenet, kaikkien jäsenten tytäryhtiöt, kaikki välirakenteet, kuten holdingyhtiöt ja laitosten suojajärjestelmää ohjaava erillisyhteisö (mikäli oikeushenkilö);
 - (iv) jos laitosten suojajärjestelmä laatii raportin, joka sisältää kokonaistaseen ja kokonaistuloslaskelman, varmistaako aggregointimenetelmä, että kaikki ryhmän sisäiset vastuut nettoutetaan.
- (7) EKP tarkastaa vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan f alakohdan mukaisesti,
- (i) sisältääkö lakisääteisten järjestelyjen pohjana oleva sopimus tai säädös säännöksen, jonka mukaan laitosten suojajärjestelmän jäsenten on ilmoitettava vähintään 24 kuukautta aikaisemmin, jos ne haluavat lakkauttaa laitosten suojajärjestelmän.
- (8) Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan g alakohdassa säädetään, että omien varojen laskentaan soveltuvien osuuksien moninkertainen käyttö (eli pääoman moninkertainen hyväksikäyttö) sekä omien varojen

epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estettävä. Arvioidessaan vaatimuksen täyttymistä EKP tarkastaa,

- (i) voiko konsolidoidun tai kokonaistilinpäätöksen ulkopuolinen tilintarkastaja vahvistaa, että pääoman moninkertainen hyväksikäyttö sekä omien varojen epäasianmukainen hankinta laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä on estetty
 - (ii) ovatko laitosten suojajärjestelmän jäsenten operaatiot johtaneet omien varojen epäasianmukaiseen hankintaan yksittäisten laitosten tasolla, alakonsolidointitasolla tai konsolidointitasolla.
- (9) EKP tarkastelee seuraavia perusteita arvioidessaan, täytyykö vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan h alakohdassa säädetty vaatimus siitä, että laitosten suojajärjestelmän on perustuttava liiketoimintaprofiiltaan suurelta osin samankaltaisten luottolaitosten laajaan jäsenyyteen.
- (i) Laitosten suojajärjestelmässä tulee olla riittävästi jäseniä (jäseniksi mahdollisesti soveltuvien laitosten joukosta), jotta järjestelmä pystyy toteuttamaan tarvittavat tukitoimet.
 - (ii) Laitosten liiketoimintaprofiilia arvioitaessa tulee ottaa huomioon muun muassa niiden liiketoimintamalli, liiketoimintastrategia, koko, asiakkaat, alueellinen painottuminen, tuotteet, rahoitusrakenne, merkittävät riskiluokat, myyntiyhteistyö- ja palvelusopimukset muiden laitosten suojajärjestelmien jäsenten kanssa.
 - (iii) Laitosten suojajärjestelmien jäsenlaitosten erilaisten liiketoimintaprofiilien on mahdollistettava niiden riskitilanteiden valvonta ja luokittelu käyttämällä laitosten suojajärjestelmän yhdenmukaisesti määriteltyjä järjestelmiä (vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c alakohta).
 - (iv) Laitosten suojajärjestelmissä tehdään usein yhteistyötä, eli verkoston keskuslaitokset ja muut erikoistuneet laitokset tarjoavat tuotteita ja palveluita muille suojajärjestelmän jäsenille. Arvioidessaan liiketoimintaprofiilien yhdenmukaisuutta EKP tarkastelee, miten tiiviisti laitosten suojajärjestelmän jäsenten liiketoiminta on liitetty laitosten suojajärjestelmän verkostoon (esim. paikallispankeille tarjotut tuotteet ja palvelut, palvelut yhteisille asiakkaille ja toiminta pääomamarkkinoilla).

6. LAITOSTEN SUOJAJÄRJESTELMÄN JÄSENIKSI LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT MUUT VAPAUTUKSET JA ASIAANKUULUVAT SÄÄNNÖKSET

Mikäli lupa myönnetään vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukaisesti, laitoksilla on myös pysyvä lupa soveltaa standardimenetelmää vakavaraisuusasetuksen 150 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritettyihin

vastuisiin. Kyseisiin vastuisiin ei myöskään sovelleta vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 1 kohtaa, joka koskee suurten asiakasriskien rajoittamista.

Vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukainen lupa on myös ehtona muiden lupien myöntämiselle laitosten suojajärjestelmien jäsenille. Tällaisia muita lupia ovat 1) lupa soveltaa maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa ulosvirtauksen alempaa ja sisäänvirtauksen suurempaa prosenttiosuutta (vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohta ja 425 artiklan 4 kohta sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 ja 34 artikla; ja 2) vapautus komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta. Näiden vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä koskevat EKP:n periaatteet käydään läpi näiden ohjeiden luvussa 6.

Luku 5

Suuret asiakasriskit

1. Tässä luvussa esitetään suurten asiakasriskien käsittelyä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettava lainsäädäntökehys asetetaan vakavaraisuusasetuksen neljännessä osassa.
3. **SUURIA ASIAKASRISKEJÄ KOSKEVIEN VAATIMUSTEN TÄYTTÄMINEN**
(vakavaraisuusasetuksen 395 ja 396 artikla)

Jos luottolaitosten vastuut ylittävät poikkeuksellisesti 395 artiklan 1 kohdassa asetetun ylärajan, EKP aikoo myöntää laitoksille 396 artiklan 1 kohdan nojalla määrärajan, jonka kuluessa niiden on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii erityisesti, onko asian välitön korjaaminen mahdollista vai ei. Jos välitön korjaaminen ei ole mahdollista, EKP pitää aiheellisenä asettaa määrärajan, johon mennessä nopea korjaaminen on tehtävä. Luottolaitoksen edellytetään lisäksi osoittavan, ettei ylärajan noudattamatta jättäminen johdu normaalin luottoriskinoton tavanomaisista käytännöistä. EKP ei pidä kuitenkaan aiheellisenä sallia edes 396 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeustapauksissa, että riskit ylittävät 100 prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

Luku 6

Maksuvalmius

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet maksuvalmiutta ja maksuvalmiusraportointia koskevien vaatimusten täyttämisestä.

2. Maksuvalmius- ja raportointivaatimuksia koskevan lainsäädäntökehityksen muodostavat vakavaraisuusasetuksen kuudes osa ja komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, jossa säädetään EU:ssa sovellettavasta maksuvalmiusvaatimuksesta sekä täsmennetään maksuvalmiuspuskurin luomista ja likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten laskentaa koskevia edellytyksiä. Delegoitua asetusta alettiin soveltaa 1. lokakuuta 2015.

3. MAKSUVALMIUSVAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN (vakavaraisuusasetuksen 414 artikla)

EKP aikoo sallia vakavaraisuusasetuksen 414 artiklassa säädetyin edellytyksin ja tapauskohtaisesti, että ilmoituksia tehdään harvemmin (kuin päivittäin) ja pidemmän määräajan kuluessa (kuin pankkipäivän loppuun mennessä), jos laitos ei täytä tai ei usko täyttävänsä 413 artiklan 1 kohdassa pysyvän varainhankinnan vaatimusten osalta asetettua yleistä velvollisuutta stressikausina. EKP ei aio kuitenkaan sallia, että ilmoituksia tehdään harvemmin (kuin päivittäin) ja pidemmän määräajan kuluessa (kuin pankkipäivän loppuun mennessä), jos luottolaitos ei täytä tai ei usko täyttävänsä vakavaraisuusasetuksen 412 artiklan 1 kohdassa tai maksuvalmiusvaatimuksista annetussa asetuksessa asetettua maksuvalmiusvaatimusta.

EKP huomauttaa, että luottolaitosten edellytetään tavallisesti täyttävän maksuvalmiusvaatimusta ja pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskevat raportointivaatimukset jatkuvasti. Näiden vaatimusten lisäksi EKP voi likviditeettikriisin sattuessa harkita asettavansa merkittäville luottolaitoksille lisää raportointivaatimuksia YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohdan j alakohdan nojalla.

4. VALUUTTAEPÄTASAPAINO (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohta)

EKP saattaa asettaa valuuttaepätasapainon vuoksi rajoituksen likviditeetin nettoulosvirtauksille komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdan nojalla. Tällaisessa tapauksessa suoritettavassa arvioinnissa EKP ottaa huomioon, täytyykö vähintään yksi seuraavista seikoista:

- (i) Luottolaitos on ilmoittanut (vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyn) merkittävän valuutan määräisiä positiioita, jotka eivät ole vapaasti vaihdettavissa ja/tai joiden osalta sovelletaan pääoman vapaan liikkuvuuden rajoituksia ja joiden aiheuttamaa valuuttariskiä vastaan laitoksella ei ole lupa suojautua täydellisesti.
- (ii) Luottolaitos ilmoittaa merkittävien valuuttojen määräiset likviditeetin ulosvirtaukset, siten kuin ne määritellään vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 2 kohdan a alakohdassa.

5. LIKVIDIEN VAROJEN HAJAUTTAMINEN (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohta)

EKP aikoo asettaa luottolaitoksille tapauskohtaisesti rajoituksia tai vaatimuksia varmistaakseen, että niiden hallussa olevat likvidit varat hajautetaan, kuten komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 kohdassa säädetään. EKP arvioi kunkin tapauksen yhteydessä varojen keskittymistä koskevat raja-arvot jokaisessa likvidien varojen luokassa ja keskittyy erityisesti katettuihin joukkolainoihin, jos niiden yhteenlaskettu osuus on yli 60 prosenttia likvidien varojen kokonaismäärästä, josta on vähennetty sovellettavat arvonleikkaukset.

Jos laitoksen katettujen joukkolainojen yhteenlaskettu osuus on yli 60 prosenttia likvidien varojen kokonaismäärästä, josta on vähennetty sovellettavat arvonleikkaukset, hajauttamisvaatimus tulisi huomioida SREP-arvioinnissa ja panna täytäntöön mahdollisesti SREP-päätöksellä, joka tarkistetaan vuosittain.

6. LIKVIDIEN VAROJEN HALLINTA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo sallia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sen, että luottolaitokset yhdistelevät saman asetuksen 8 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä menettelytapoja konsolidointiryhmän tasolla tai maksuvalmiusalaryhmän tasolla, jos niille on myönnetty laitoskohtainen vapautus maksuvalmiudesta vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan nojalla. Laitoksille voidaan myös antaa lupa yhdistää molemmat menettelytavat yksittäisen laitoksen tasolla edellyttäen, että ne pystyvät selittämään, miksi menettelytapojen yhdistäminen on tarpeen.

7. ERITTÄIN LAADUKKAITA KATETTUJA JOUKKOLAINOJA KOSKEVAT ARVONLEIKKAUKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 2 kohta)

EKP ei aio tämänhetkisten empiiristen tietojen perusteella määrätä yli 7 prosentin suuruisia arvonleikkauksia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetuista erittäin laadukkaista katetuista joukkolainoista.

8. TALLETUSTEN VAKUUSJÄRJESTELMÄN PIIRIIN KUULUVIIN VÄHITTÄISTALLETUSSIIN SOVELLETTAVA KERROIN (komission delegoidun asetuksen 2015/61 24 artiklan 6 kohta)

EKP aikoo antaa luottolaitokselle luvan kertoa kolmannessa maassa sijaitsevan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien talletusten määrän 3 prosentilla konsolidointitasolla komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 6 kohdan nojalla, mikäli luottolaitos kykenee osoittamaan, että

- (i) kolmannessa maassa sijaitseva talletusten vakuusjärjestelmä vastaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 1 kohdassa lueteltuja järjestelmiä ja täyttää komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklan 4 kohdan a–c alakohdassa luetellut tai Baselin pankkivalvontakomitean maksuvalmiusvaatimusta ja likviditeettiriskin

valvonnan välineitä koskevan standardin²³ 78 kohdassa määritellyt edellytykset.

9. KORKEAMPI ULOSVIRTAUSASTE (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohta)

EKP aikoo määrätä valvonnassa sovellettavat ulosvirtausasteet komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklan 3 kohdan nojalla erityisesti silloin, kun

- (i) empiiristen tietojen mukaan tiettyjen vähittäistalletusten osalta havaittu todellinen ulosvirtausaste on korkeampi kuin kyseisessä asetuksessa riskisemmille vähittäistalletuksille asetetut ulosvirtausasteet;
- (ii) tietyt laitokset laativat aggressiivisia markkinointiperiaatteita, jotka aiheuttavat riskin niiden likviditeettiasemalle ja järjestelmäriskin varsinkin siksi, että ne voivat laukaista riskisempiä talletusmuotoja koskevien markkinakäytäntöjen muutoksen.

10. ULOSVIRTAUKSET, JOILLA ON RIIPPUVUUSSUHDE SISÄÄNVIRTAUSTEN KANSSA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artikla)

Jos laitoksilla on ulosvirtauksista riippuvia sisäänvirtauksia, EKP aikoo antaa niiden laskea vastaavat ulosvirtaukset ilman niistä riippuvia sisäänvirtauksia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklan nojalla, mikäli seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit täyttyvät:

- (i) Toisistaan riippuvien sisään- ja ulosvirtausten ei pidä kuulua raportoivan luottolaitoksen arviointivaltaan tai harkinnanvaraiseen päätösvaltaan.
- (ii) Ulosvirtauksesta riippuvaa sisäänvirtausta ei pidä esittää muulla tavoin laitoksen vakavaraisuusvaatimuksessa kahdenkertaisen laskennan välttämiseksi.

²³ <http://www.bis.org/publ/bcbs238.htm>

Standardin 78 kohdassa todetaan seuraavaa: "Maat voivat soveltaa stabiileihin talletuksiin lainkäyttöalueillaan 3 prosentin ulosvirtausastetta, jos ne täyttävät edellä mainitut stabiileille talletuksille asetetut ehdot ja seuraavat talletusten vakuusjärjestelmiä koskevat lisäehdot:

- vakuusjärjestelmä perustuu ennakkomaksujärjestelmään, jossa pankeilta, joilla on vakuutettuja talletuksia, kerätään säännöllisesti maksuja;
- vakuusjärjestelmällä on käytössään riittävät keinot varmistaa, että sillä on helposti käytettävissään lisärahoitusta suuren varantojen ulosvirtauksen varalta – esimerkiksi yksiselitteinen ja oikeudellisesti sitova valtioneuvoston tai pysyvä valtuus lainanottoon valtiolta; ja
- vakuutetut talletukset ovat tallettajien käytettävissä lyhyen ajan kuluttua siitä, kun talletusten vakuusjärjestelmä on aktivoitu.

Maiden, joissa edellä mainitut ehdot täyttyviin talletusten vakuusjärjestelmien piiriin kuuluviin stabiileihin talletuksiin sovelletaan 3 prosentin ulosvirtausastetta, tulee pystyä toimittamaan todisteita siitä, että stabiilien talletusten ulosvirtausasteet pankkijärjestelmässä olisivat alle 3 prosenttia missä tahansa stressitilanteessa, joka on maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta säädettyjen ehtojen mukainen."

- (iii) Laitoksen tulee antaa todisteet tällaisesta lakiin, asetukseen tai sopimukseen perustuvasta sitoumuksesta.
- (iv) Tapauksissa, joissa sovelletaan asetuksen 26 artiklan c kohdan i alakohtaa, toisistaan riippuvia sisään- ja ulosvirtauksia voi syntyä saman päivän aikana, mutta tällöin tulisi ottaa huomioon maksujärjestelmässä tapahtuvat viivästykset, jotka saattavat estää 26 artiklan c alakohdan i alakohdan mukaisen edellytyksen täyttymisen.
- (v) Tapauksissa, joissa sovelletaan asetuksen 26 artiklan c kohdan ii alakohtaa, sovellettavassa laissa, sääntelyssä tai sopimuksessa määritellään selkeästi valtioneuvoston sekä sisäänvirtausten ajoitus. Senhetkisiä maksukäytäntöjä ei pidetä riittävinä tämän edellytyksen täyttämiseksi. Huomioon tulisi ottaa myös 26 artiklan c kohdan ii alakohdan mukaisiin toisistaan riippuviin sisään- ja ulosvirtauksiin liittyvät maksujärjestelmäviiveet.

11. RYHMÄN SISÄISET LIKVIDITEETIN ULOSVIRTAUKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artikla)

EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 422 artiklaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklaan perustuvaa erilaista käsittelyä voidaan soveltaa luottolaitosryhmän sisäisiin ulosvirtauksiin tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen. Tarkemmin sanottuna tällaista käsittelyä voidaan soveltaa luottojärjestelyistä ja likvideettisopimuksista johtuviin ulosvirtauksiin ainoastaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan nojalla ja vain tapauksissa, joissa vakavaraisuusasetuksen 8 tai 10 artiklan mukaisia vapautuksia ei ole myönnetty tai ne on myönnetty vain osittain. Tämä periaate pätee sekä samaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin laitoksiin että eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin laitoksiin.

Suorittaessaan vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 kohtaan perustuvaa arviointia samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat sovellettavan lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmäntävät kriteerit:

- (i) Sen arvioimiseksi, onko 30 seuraavan päivän aikana syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, EKP edellyttää osoitusta siitä, että sopimuksen peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
- (ii) Sen arvioimiseksi, soveltaako saajapuoli vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta tapauksissa, joissa luottojärjestelyihin tai likvideettisopimukseen sovelletaan alhaisempaa ulosvirtausastetta, EKP edellyttää osoitusta siitä, että kyseisen järjestelyn tai sopimuksen perusteella mahdollisesti syntyvä sisäänvirtaus otetaan asianmukaisesti huomioon saajapuolena olevan laitoksen vararahoitussuunnitelmassa.

- (iii) Sen arvioimiseksi, soveltaako tallettaja vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta tapauksissa, joissa talletuksiin sovelletaan vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 8 kohtaa varten alhaisempaa ulosvirtausastetta, EKP edellyttää vakavaraisuusasetuksen 422 artiklaa sovellettaessa osoitusta siitä, ettei vastaavia talletuksia oteta huomioon likviditeetin antajayhteisön maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa.

Suosittaessaan tällaista vakavaraisuusasetuksen 422 artiklan 9 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 29 artiklan 1 ja 2 kohtaan perustuvaa arviointia eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden laitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (i) Sen arvioimiseksi, onko likviditeetin antajayhteisön ja likviditeetin saajayhteisön likviditeettiriskiprofiili matala, luottolaitosten edellytetään osoittavan, että ne kykenevät täyttämään maksuvalmiusvaatimuksensa. Etuoikeutettua kohtelua saavan laitoksen tulisi toimittaa vaatimusten täyttämistä vaihtoehtosuunnitelma osoittaakseen, miten se aikoo täyttää täyden käyttöönoton jälkeiset maksuvalmiusvaatimuksensa vuonna 2018, jos etuoikeutettua kohtelua ei myönnettäisi.
- (ii) Luottolaitosten edellytetään osoittavat samassa yhteydessä, että niin likviditeetin tarjoajan kuin likviditeetin saajan likviditeettiprofiili on moitteeton. Tämä osoitetaan seuraavasti:
 - (a) Jos maksuvalmiusvaatimusta on sovellettu käytössä olevan lainsäädännön nojalla, luottolaitosten edellytetään osoittavan, että ne ovat täyttäneet maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan ja että etuoikeutetun kohtelun vaikutus ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan nojalla myönnetty mahdollinen vapautus otetaan huomioon etuoikeutettua kohtelua saavan laitoksen maksuvalmiusvaatimusta koskevassa laskelmassa.
 - (b) Vaihtoehtoisesti, jos maksuvalmiusvaatimus ei ole ollut käytössä koko vuoden ajan ja jos käytössä on kansallisia maksuvalmiusvaatimuksia, luottolaitosten edellytetään osoittavan, että ne ovat täyttäneet maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan.

Jos maksuvalmiusvaatimuksesta ei ole saatavilla aiempia raportteja tai jos käytössä ei ole määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia, moitteeton likviditeettiasema katsotaan saavutetuksi, jos molempien laitosten maksuvalmiuden hallinta katsotaan SREP-arvioinnissa hyvälaatuiseksi.

Arviointia voidaan milloin tahansa täydentää lyhyen aikavälin tiedonkeruusta saaduilla tiedoilla.

- (iii) EKP edellyttää osoitusta siitä, että etuoikeutettua kohtelua koskevien hakemusten liitteenä on sekä likviditeetin saajayhteisön että likviditeetin antajayhteisön ylinter hallintoelinten antama muodollinen ja perusteltu päätös, jolla taataan, että osapuolet ymmärtävät täysin etuoikeutetun kohtelun seuraukset, jos se myönnetään, ja että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
- (iv) Sen arvioimiseksi, otetaanko likviditeetin saajan likviditeettiriskiprofiili asianmukaisesti huomioon likviditeetin tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa, EKP edellyttää osoitusta siitä, että likviditeetin antajayhteisö seuraa säännöllisesti vastapuolen likviditeettiasemaa sen päivittäinen likviditeettiasema mukaan lukien. Seuranta voidaan toteuttaa tarjoamalla vastapuolelle tarvittaessa pääsy päivittäisen ja muun säännöllisen seurannan järjestelmiin, jotka likviditeetin saajayhteisö ja likviditeetin antajayhteisö ovat perustaneet konsolidoidusti ja laitoskohtaisesti.

Vaihtoehtoisesti luottolaitosten edellytetään osoittavan, miten osallistuvien yhteisöjen likviditeettiasemia koskeva säännöllinen tietojenvaihto tapahtuu (toimittavatko ne esimerkiksi toisilleen likviditeetin päivittäiset seurantaraportit).

12. LUOTTOLUOKITUKSEN HEIKKENEMISESTÄ TAI YLIMÄÄRÄISISTÄ VAKUUSTARPEISTA JOHTUVA LISÄULOSVIRTAUS (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 30 artiklan 2 kohta)

EKP aikoo arvioida luottolaitosten ilmoittaman likviditeetin lisäulosvirtauksen merkittävyyden tapauksissa, joissa tehtyjen sopimusten ehdot johtavat 30 päivän kuluessa luottolaitoksen luottoluokituksen heikentymisestä kolmella pykälällä likviditeetin lisäulosvirtauksiin tai ylimääräisiin vakuustarpeisiin.

Jos luottolaitoksella ei ole ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta, sen tulee ilmoittaa vaikutus, joka ulosvirtauksiin aiheutuisi sellaisesta luottokelpoisuuden olennaisesta heikkenemisestä, joka vastaa luottoluokituksen heikkenemistä kolmella pykälällä. Yhteinen valvontaryhmä arvioi vaikutuksen määrittämisen tapauskohtaisesti kunkin sopimusehdon erityispiirteiden mukaan.

Tähänastisesta lakisäätteisestä raportoinnista saatujen tietojen perusteella EKP:n yleinen kanta on, että luottolaitosten ilmoittamista ulosvirtauksista merkittäviksi katsottaisiin ne, joiden osuus laitoksen bruttoulosvirtauksesta on vähintään 1 % (mukaan lukien edellä mainitusta luottokelpoisuuden heikkenemisestä johtuvat lisäulosvirtaukset).

Laitosten odotetaan ilmoittavan nämä ulosvirtaukset vakavaraisuusasetuksen 415 artiklan 1 kohdan nojalla EKP:lle toimitettavissa säännöllisissä raporteissa.

EKP aikoo arvioida kynnysarvon (1 % bruttoulosvirtauksista) sopivuuden uudelleen vuoden kuluessa näiden ohjeiden lopullisen version vahvistamisesta, kun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 mukaiset yhdenmukaistetut raportointijärjestelyt on saatettu voimaan.

13. SISÄÄNVIRTAUSTEN YLÄRAJA (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohta)

EKP:n tiedossa on, että tietyissä olosuhteissa tämän maksuvalmiusvaatimuksia koskevan vaihtoehdon soveltaminen yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklaan sisältyvän vaihtoehdon kanssa (ks. tämän luvun 15 kohta) saattaisi likviditeetin saajan kannalta tuottaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklassa säädettyyn vapautukseen verrattavan vaikutuksen (eli jos tapauksessa, jossa näitä vaihtoehtoja sovelletaan yhdessä, vapautuksen saaneen laitoksen maksuvalmiusvaatimus pienenee nolnaan tai lähelle nolaa), vaikka nämä kaksi vapautusta perustuvat eri kriteereihin.

EKP aikoo siis varmistaa, että näiden vaihtoehtojen yhtäaikainen soveltaminen ja niihin liittyvien vapautuksien myöntäminen ei ole ristiriidassa näiden ohjeiden 1 luvun 4 kohdassa määritettyjen periaatteiden kanssa eivätkä estä 8 artiklan mukaisen vapautuksen myöntämistä samoille yhteisöille samalla kattavuudella.

Näiden 33 artiklan 2 kohdassa ja 34 artiklassa säädettyjen vapautusten yhtäaikaisesta soveltamista ja niiden vaikutusta vapautuksen myöntämiseen vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan perusteella käsitellään myös alla a alakohdan mukaisten sisäänvirtausten arviointia koskevassa kohdassa.

EKP:n yleinen kanta on, että valvottavalle yhteisölle voidaan myöntää täydellinen tai osittainen vapautus komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 1 kohdassa säädetyn sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta mainitun asetuksen 33 artiklan 2 kohdan nojalla toimitetun lupahakemuksen tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon alla esitetyt kuhunkin vastuutyyppiin liittyvät seikat.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

Sisäänvirtaukset, joissa likviditeetin tarjoaja on luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys taikka saman emoyrityksen toinen tytäryritys tai sidoksissa luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY²⁴ 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Emoyritys määritellään vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan mukaisesti ja tytäryritys 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdan mukaisesti.

Lisäksi molempien yhteisöjen on kuuluttava vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun konsolidoinnin piiriin, paitsi jos ne ovat sidoksissa luottolaitokseen direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

²⁴ Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EUVL L 193, 18.7.1983, s. 1)

EKP:n yleisperiaatteena on, että kyseistä vapautusta ei sallita laitoksille, joita ei koske komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 1 kohdassa säädetty sisäänvirtauksiin sovellettava 75 prosentin yläraja. EKP aikoo sallia vapautuksen vain niille laitoksille, joiden nykyisten sisäänvirtausten määrä ylittää 75 % niiden bruttoutosvirtauksista tai joiden sisäänvirtausten määrän voidaan kohtuudella odottaa ylittävän 75 % niiden bruttoutosvirtauksista lähitulevaisuudessa, kun myös maksuvalmiusvaatimuksen mahdollinen vaihtelu otetaan huomioon.

- (1) Kuten edellä mainittiin, EKP aikoo kiinnittää erityistä huomiota tapauksiin, joissa tätä vaihtoehtoa käytetään yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa säädetyn vaihtoehdon kanssa silloin, kun ryhmän sisäisiä luottojärjestelyjä ja likviditeettisopimuksia koskeva etuoikeutettu kohtelu on myönnetty.

Näiden kahden vaihtoehdon samanaikaisen soveltamisen seurauksena likviditeetin saajan maksuvalmiusvaatimukseksi saattaisi tulla nolla. Tällöin vaikutus likviditeetin saajaan saattaisi tietyissä olosuhteissa olla sama kuin vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisella vapautuksella. EKP:n tulee siis varmistaa, että näiden kahden vaihtoehdon samanaikaista soveltamista koskevan hakemuksen hyväksyminen tai erillisen 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen vapautuksen hyväksyminen ei aiheuta ristiriitaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaista vapautusta koskevien hyväksytyjen periaatteiden kanssa, kun kyseessä ovat samat yhteisöt.

Tapauksissa, joissa 8 artiklan mukaisen vapautuksen ehdot eivät täyty laitoksesta tai ryhmästä riippumattomista syistä tai joissa EKP:n näkemyksen mukaan 8 artiklan mukaista vapautusta ei voida myöntää, EKP voi sen sijaan harkintansa mukaan myöntää samanaikaisesti komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa tarkoitetun etuoikeutetun kohtelun ja 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vapautuksen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta.

Kuten edellä mainittiin, komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 34 artiklassa säädettyjä vaihtoehtoja voidaan soveltaa samanaikaisesti vain, jos se ei aiheuta ristiriitaa vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaista vapautusta koskevien hyväksytyjen periaatteiden kanssa, kun kyseessä ovat samat yhteisöt.

- (2) Tapauksissa, joissa samoille sisäänvirtauksille haetaan sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan mukaista poikkeusta että 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista poikkeusta, EKP käyttää johdonmukaisuuden vuoksi käyttämättömistä luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvien sisäänvirtausten arvioinnissa 34 artiklan määräyksiä.
- (3) Jos komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan mukaista vapautusta ei haeta samanaikaisesti mainitun asetuksen 34 artiklan mukaisen etuoikeutetun kohtelun kanssa, EKP ottaa huomioon haetun vapautuksen mahdollisen vaikutuksen laitoksen maksuvalmiusvaatimukseen ja

likviditeettipuskuriin sekä sellaisiin ryhmän sisäisiin sisäänvirtauksiin, jotka vapautettaisiin sisäänvirtauksia koskevan ylärajan soveltamisesta. EKP on myös selvillä siitä, että tietyissä olosuhteissa tämän vapautuksen erillisestä myöntämisestä aiheutuva vaikutus sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta vapautettuun laitokseen saattaisi olla sama kuin vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan mukaisen vapautuksen vaikutus.

EKP:n näkemyksen mukaan kyseisten sisäänvirtausten olisi siksi täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset, jotta EKP saa riittävän varmuuden siitä, että luvanhakijalaitos voi rahoitusvaikeuksiin joutuessaan turvata likviditeetinsaantinsa sisäänvirtausten avulla.

- (i) Sisäänvirtausten käyttöönottoa ei ole rajoitettu sopimusehtoihin sisältyvillä erityisillä vaatimuksilla.
- (ii) Sisäänvirtausten tarjoajana toimivalla ryhmän sisäisellä vastapuolella ei ole säännöksiin perustuvaa mahdollisuutta vetäytyä sopimusvelvoitteistaan tai asettaa lisäehtoja.
- (iii) Sisäänvirtausta koskevia sopimusehtoja ei voida muuttaa olennaisesti ilman EKP:n etukäteishyväksyntää. Etukäteishyväksyntää ei tarvita sopimusten pidentämiselle tai uusimiselle, jos itse sopimusehtoja ei muuteta. Sopimusten pidentämisestä tai uusimisesta on kuitenkin ilmoitettava EKP:lle.
- (iv) Ryhmän sisäinen vastapuoli soveltaa sisäänvirtauksiin nähden symmetristä tai varovaisempaa ulosvirtausastetta oman maksuvalmiusvaatimuksensa laskennassa. Erityisesti jos ryhmän sisäisiä talletuksia vastaanottava laitos soveltaa 100 prosentin sisäänvirtausastetta, vapautusta hakevan yhteisön tulee osoittaa, että ryhmän sisäinen vastapuoli ei kohtele talletusta toiminnallisena talletuksena (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklan määritelmän mukaan).
- (v) Luvanhakijayhteisö pystyy osoittamaan, että sisäänvirtaukset on asianmukaisesti otettu huomioon ryhmän sisäisen vastapuolen vararahoitussuunnitelmassa tai, milloin vastapuolella ei ole vararahoitussuunnitelmaa, luvanhakijayhteisön vararahoitussuunnitelmassa.
- (vi) Vapautusta hakevan yhteisön tulee lisäksi osoittaa vaihtoehtoisella suunnitelmalla, miten se aikoo täyttää täysimääräiset maksuvalmiusvaatimuksensa vuonna 2018, jos vapautusta ei myönnetä.
- (vii) Luvanhakijayhteisön tulee pystyä osoittamaan, että ryhmän sisäinen vastapuoli on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa vähintään vuoden ajan mahdollisten kansallisten likviditeettivaatimusten ohella. Vaihtoehtoisesti jos maksuvalmiusvaatimusten täyttämistä ei ole käytettävissä aiempia raportointitietoja tai jos määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ei ole käytössä, maksuvalmiusasema voidaan

katsoa vakaaksi, jos valvojan arviointiprosessissa on todettu molempien laitosten likviditeetinhallinnan olevan hyvälaatuista.

- (viii) Vapautusta hakevan yhteisön tulisi valvoa sisäisen vastapuolen maksuvalmiusasemaa säännöllisin väliajoin ja osoittaa, että se myös sallii sisäisen vastapuolen valvoa omaa maksuvalmiusasemaansa säännöllisesti. Vaihtoehtoisesti vapautusta hakevan yhteisön tulisi osoittaa, millä tavoin se saa käyttöönsä asianmukaiset tiedot ryhmän sisäisen vastapuolen maksuvalmiusasemasta – esimerkiksi yhteisten päivittäisten likviditeettiraporttien kautta.
- (ix) Vapautusta hakevan yhteisön tulisi ottaa myönnetyn vapautuksen vaikutus huomioon riskienhallintajärjestelmissään vakavaraisuusdirektiivin 86 artiklan kannalta. Lisäksi sen tulisi kyetä valvomaan, miten vapautuksen mahdollinen peruminen vaikuttaisi laitoksen likviditeettiriskiin ja maksuvalmiusvaatimukseen.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

On syytä muistaa, että laitosten suojajärjestelmään kuuluville laitoksille tämän vapautuksen vaikutus saattaa tietyissä olosuhteissa olla käytännössä sama kuin vaikutus, joka laitosten suojajärjestelmään kuuluvalle talletusyhteisölle (tallettajalle) aiheutuu talletuksen kohtelusta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tason 1 likvideinä varoina. Vaikka 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen kohtelu koskeekin maksuvalmiusvaatimuksen suhdeluvun osoittajaa, 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen sisäänvirtausten ylärajaa koskevan vapautuksen myöntäminen talletuksen osalta saisi suhdeluvun nimittäjän pienenemään samassa suhteessa, kun ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset kompensoivat toisensa. Vaikutus olisi siten lopulta sama kuin jos kyseinen talletus määritettäisiin kokonaan korkean luottoluokan likvideiksi varoiksi, jolloin suhdeluvun osoittaja kasvaa.

Oletetaan esimerkiksi, että laitoksella on likvidien varojen kokonaismäärä (X), ulosvirtausten kokonaismäärä (Z) sekä sisäänvirtausten kokonaismäärä (A) ja siihen sisältyvä laitosten suojajärjestelmään kuuluvien muiden vastapuolten säilyttämä talletus (B).

Perusskenaariossa (ei vapautusta, komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklaa ei sovelleta) laitoksen maksuvalmiusvaatimus (LCR) voidaan esittää seuraavasti:

$$LCR = X / (Z - \text{MIN}(A; 0,75Z))$$

Olettaen, että maksuvalmiusvaatimus on 100 %, se voidaan esittää myös seuraavasti:

$$X = Z - \text{MIN}(A; 0,75Z)$$

Toisessa skenaariossa oletetaan, että laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla vastapuolelle tehty talletus sisältyy likvideihin kokonaisvaroihin (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti). Maksuvalmiusvaatimus (LCR) voidaan esittää seuraavasti:

$$\text{LCR} = (X+Y)/(Z-\text{MIN}(A-Y;0,75Z))$$

Olettaen, että maksuvalmiusvaatimus on 100 %, se voidaan esittää myös seuraavasti:

$$X+Y=Z-\text{MIN}(A-Y;0,75Z)$$

Kolmannessa skenaariossa oletetaan, että laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla vastapuolelle tehty talletus on vapautettu sisäänvirtausten 75 prosentin ylärajan soveltamisesta (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti). Maksuvalmiusvaatimus (LCR) voidaan esittää seuraavasti:

$$\text{LCR} = X/(Z-\text{MIN}(A-Y;0,75Z)-Y)$$

Olettaen, että maksuvalmiusvaatimus on 100 %, se voidaan esittää myös seuraavasti:

$$X=Z-\text{MIN}(A-Y;0,75Z)-Y; \text{ tai seuraavasti:}$$

$$X+Y=Z-\text{MIN}(A-Y;0,75Z), \text{ joka vastaa toista skenaariota.}$$

EKP:n kanta on näin ollen, että vapautusta sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ei tulisi myöntää sellaisten laitosten suojajärjestelmiin kuuluvien yhteisöjen tekemille talletuksille, jotka täyttävät vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan mukaisen kohtelun ehdot (ks. tämän ohjeen luku 4) ja kaikki komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen kohtelun ehdot.

Tällöin luottolaitoksia kehoitetaan hakemaan suoraan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä kohtelua maksuvalmiusvaatimuksen määrittämiseksi.

Muihin talletuksiin, jotka eivät täytä 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan ehtoja, voidaan soveltaa vapautusta ainoastaan seuraavissa tapauksissa.

(1) Jos talletuksen vastaanottava yhteisö on kansallisen lainsäädännön tai laitosten suojajärjestelmiä koskevien oikeudellisesti sitovien säännösten mukaan velvoitettu pitämään talletukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa määritellyissä tason 1 varoissa tai sijoittamaan talletukset näihin varoihin.

tai

(2) Jos seuraavat ehdot täyttyvät:

(i) Sisäänvirtausten käyttöönottoa ei ole rajoitettu sopimusehtoihin sisältyvillä erityisillä vaatimuksilla.

- (ii) Laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla vastapuolella ei ole säännöksiin perustuvaa mahdollisuutta jättää sopimusvelvoitteitaan täyttämättä tai asettaa talletuksen nostamiselle lisäehtoja.
- (iii) Talletukseen liittyviä sopimusehtoja ei voida muuttaa olennaisesti ilman EKP:n etukäteishyväksyntää.
- (iv) Laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli soveltaa sisäänvirtauksiin nähden symmetristä tai varovaisempaa ulosvirtausastetta oman maksuvalmiusvaatimuksensa laskennassa. Erityisesti jos talletuksia vastaanottava laitos soveltaa 100 prosentin sisäänvirtausastetta, vapautusta hakevan yhteisön tulee osoittaa, että laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli ei kohtele talletusta toiminnallisena talletuksena (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklan määritelmän mukaan).
- (v) Vapautusta hakeva yhteisö pystyy osoittamaan, että sisäänvirtaukset on asianmukaisesti otettu huomioon laitosten suojajärjestelmään kuuluvan vastapuolen vararahoitussuunnitelmassa.
- (vi) Vapautusta hakevan yhteisön tulee osoittaa vaihtoehtoisella suunnitelmalla, miten se aikoo täyttää täysimääräiset maksuvalmiusvaatimuksensa vuonna 2018, jos vapautusta ei myönnetä.
- (vii) Vapautusta hakevan yhteisön tulee pystyä osoittamaan, että laitosten suojajärjestelmään kuuluva vastapuoli on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa vähintään vuoden ajan mahdollisten kansallisten likvideettivaatimusten ohella. Vaihtoehtoisesti jos maksuvalmiusvaatimusten täyttämisestä ei ole käytettävissä aiempia raportointitietoja tai jos määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ei ole käytössä, maksuvalmiusasema voidaan katsoa vakaaksi, jos valvojan arviointiprosessissa on todettu molempien laitosten likvideettinhallinnan olevan hyvälaatuista.
- (viii) Laitosten suojajärjestelmä valvoo ja arvioi likvideettiriskiä vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 7 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien avulla riittävästi ja ilmoittaa arvioinnin tulokset suojajärjestelmään kuuluville yhteisöille.
- (ix) Vapautusta hakevan yhteisön tulisi ottaa myönnetyn vapautuksen vaikutus huomioon riskienhallintajärjestelmissään ja valvoa vapautuksen mahdollisen perumisen vaikutusta laitoksen likvideettiriskiin ja maksuvalmiusvaatimukseen.

Lisäksi toisessa ylärajaa koskevan vapautuksen ehdot täyttävässä talletusluokassa sanamuoto ”muut yhteisöryhmään sisältyvät luottolaitokset, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdassa säädettyä kohtelua” merkitsee vapautuksen ehtona olevan, että vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdassa mainitut ehdot on täytetty ja vapautus ryhmän sisäisiä vastuita koskevista riskiperusteisista omien varojen vaatimuksista on myönnetty. Niinpä yhteisöille, jotka

vakavaraisuusasetuksen 19 artiklan nojalla on jätetty varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan ulkopuolelle, ei tulisi sallia sisäänvirtausten ylärajaa koskevaa vapautusta, jos 113 artiklan 6 kohdan mukaista vapautusta ei voida myöntää. Tästä seuraa, että myöskään komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista vapautusta sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta ei sallita.

Tällaisessa tapauksessa muihin ryhmän sisäisiin talletuksiin voitaisiin soveltaa vapautusta vain, jos luottolaitosten ryhmiin sovellettavien kansallisen lainsäädännön tai muiden oikeudellisesti sitovien säännösten mukaan talletuksen vastaanottava yhteisö on velvoitettu pitämään talletukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa määritellyissä tason 1 likvideissä varoissa tai sijoittamaan talletukset näihin varoihin.

- **Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiseen sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta myönnettävään vapautukseen liittyvä arviointi**

EKP:n kanta on, että sisäänvirtaukset, joihin jo sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 26 artiklassa tarkoitettua etuoikeutettua kohtelua, tulisi vapauttaa myös komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 1 kohdassa määritetystä ylärajasta.

Harkitessaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 31 artiklan 9 kohdan toisessa kappaleessa tarkoitettuja sisäänvirtauksia koskevaa vapautusta EKP aikoo arvioida sisäänvirtauksia 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun edistämislainan kannalta sekä ottaa huomioon 26 artiklassa määritetyt kriteerit sekä tämän luvun 10 kohdassa esitetyt vaatimukset.

14. **ERIKOISTUNEET LUOTTOLAITOKSET** (komission delegoidun asetuksen 2015/61 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohta)

EKP:n mielestä on tarkoituksenmukaista, että erikoistuneet luottolaitokset saavat eri kohtelun sisäänvirtaustensa hyväksymisen osalta komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyin edellytyksin.

Tämä tarkoittaa seuraavaa:

- (i) Luottolaitokset, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintanaan leasing- ja myyntilaskuliiketoimintaa, voidaan vapauttaa kokonaan sisäänvirtausten ylärajan soveltamisesta.
- (ii) Luottolaitokset, jotka harjoittavat pääasiallisena toimintanaan moottoriajoneuvohankintojen rahoittamista ja kuluttajaluototusta, siten kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä

2008/48/EY²⁵, voivat soveltaa sisäänvirtauksiin korkeampaa, 90 prosentin ylärajaa.

EKP:n mielestä ainoastaan luottolaitokset, joiden liiketoimintamalli vastaa täysin yhtä tai useampaa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3 ja 4 kohdassa määriteltyä toimintaa, voivat odottaa saavansa etuoikeutettua kohtelua.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii myös, onko liiketoiminnan likviditeettiriski profiili alhainen, ottaen huomioon seuraavat tekijät:

- (i) Sisäänvirtausten ajoituksen tulisi täsmätä ulosvirtausten ajoituksen kanssa; EKP tutkii tässä yhteydessä erityisesti, toteutuvatko seuraavat seikat:
 - (a) Sisään- ja ulosvirtaukset, joihin ei sovelleta ylärajaa tai sovelletaan 90 prosentin ylärajaa, käynnistetään tiettyjen vastapuolten antamalla yhdellä päätöksellä tai yhdellä päätössarjalla, ja ne eivät kuulu raportoivan luottolaitoksen arviointivaltaan tai harkinnanvaraiseen päätösvaltaan.
 - (b) Vapautetut sisään- ja ulosvirtaukset koskevat toisiaan lakiin, asetukseen tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen nojalla. Vapautusta hakevan luottolaitoksen on esitettävä todiste tästä sitoumuksesta. Jos vapautetun sisäänvirtauksen aiheuttaa sopimukseen perustuva sitoumus, luottolaitoksen edellytetään osoittavan, että sitoumuksen voimassaoloa on jäljellä yli 30 päivää. Jos liiketoiminnassa ei voida osoittaa sisään- ja ulosvirtausten välistä yhteyttä liiketoimikohtaisesti, vapautusta hakevien luottolaitosten tulisi vaihtoehtoisesti toimittaa maturiteettitaulukot, jotka osoittavat sisään- ja ulosvirtausajankohdat 30 päivän aikana vähintään vuoden kattavalta ajanjaksolta.
- (ii) Yksittäistä luottolaitosta ei rahoiteta merkittävässä määrin vähittäistalletuksilla. EKP aikoo tutkia tässä yhteydessä erityisesti, onko vähittäistallettajien talletusten osuus yli 5 prosenttia laitoksen kokonaisveloista ja onko yksittäisen laitoksen pääasiallisen toiminnan osuus yli 80 prosenttia sen taseen loppusummasta. Jos laitokset harjoittavat yksittäisen laitoksen tasolla monia erilaisia liiketoimintoja, joihin sisältyy yksi tai useampi komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan 3 tai 4 kohdassa mainituista toiminnoista, 90 prosentin ylärajan piirin katsotaan kuuluvan ainoastaan sisäänvirtaukset, jotka vastaavat 33 artiklan 4 kohdan mukaisia toimintoja. EKP aikoo tutkia tässä yhteydessä myös, ovatko 33 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaiset laitoksen toiminnot yhdessä tarkasteltuina yksittäisen laitoksen tasolla yli

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

80 prosenttia laitoksen taseen loppusummasta. Laitoksen edellytetään osoittavan, että sillä on käytössä raportointijärjestelmä, jolla tällaiset sisään- ja ulosvirtaukset ovat jatkuvasti tarkasti määritettävissä.

(iii) Poikkeuksista ilmoitetaan vuosikertomuksissa.

EKP aikoo lisäksi tutkia, ovatko ylärajan soveltamisesta vapautetut sisäänvirtaukset konsolidointitasolla suuremmat kuin samasta erikoistuneesta luottolaitoksesta peräisin olevat ulosvirtaukset, ja että niillä ei voida kattaa muuntuyppisiä ulosvirtauksia.

15. RYHMÄN SISÄISET LIKVIDITEETIN SISÄÄNVIRTAUKSET (komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artikla)

EKP haluaa myös sallia ryhmän sisäisten sisäänvirtausten erilaisen käsittelyn vakavaraisuusasetuksen 425 artiklassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklassa asetetuin edellytyksin ja tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen. Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvien sisäänvirtausten erilaista käsittelyä voidaan harkita, jos maksuvalmiusvaatimuksen osalta ei ole myönnetty vakavaraisuusasetuksen 8 tai 10 artiklan mukaisia vapautuksia tai jos ne on myönnetty vain osittain. Tämä periaate pätee sekä samaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin laitoksiin että eri jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin laitoksiin.

Suorittaessaan tällaisen vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 4 kohtaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1 kohtaan perustuvan arvioinnin samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten osalta EKP ottaa huomioon, täytyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (i) Sen arvioimiseksi, onko syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, EKP edellyttää osoitusta siitä, että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika ja että sopimuksiin ja sitoumuksiin ei sisälly lausekkeita, joiden nojalla likviditeetin antajajyhteisö voisi
 - (a) asettaa ehtoja, jotka on täytettävä ennen likviditeetin tarjontaa;
 - (b) perua kyseisten sopimusten ja sitoumusten täyttämismuutoksensa;
 - (c) muuttaa huomattavasti sopimusten ja sitoumusten ehtoja pyytämättä tähän etukäteen lupaa asiaankuuluvilta toimivaltaisilta viranomaisilta.
- (ii) Sen arvioimiseksi, soveltaako vastapuoli vakavaraisuusasetuksen 422, 423 ja 424 artiklasta poiketen vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa ulosvirtausta, EKP edellyttää osoitusta siitä, että vastaavat luottojärjestelyistä tai likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset otetaan huomioon likviditeetin antajajyhteisön maksuvalmiuden palauttamissuunnitelmassa.

- (iii) Likviditeetin antajayhteisön likviditeettiprofiilin moitteettomuuden arvioimiseksi luottolaitoksen edellytetään osoittavan, että se täyttää seuraavat kriteerit:
- (a) Jos maksuvalmiusvaatimusta jo sovelletaan senhetkisen lainsäädännön nojalla: osoitus siitä, että luottolaitos on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan. Likviditeetin saajayhteisön edellytetään ottavan etuoikeutetun kohtelun ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan nojalla myönnetyn vapautuksen vaikutuksen huomioon maksuvalmiusvaatimusta koskevassa laskelmassaan.
 - (b) Jos käytössä on kansallisia maksuvalmiusvaatimuksia: osoitus siitä, että luottolaitos on täyttänyt maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan.

Jos maksuvalmiusvaatimuksesta ei ole saatavilla aiempia raportteja tai jos käytössä ei ole määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia, moitteeton likviditeettiasema katsotaan saavutetuksi, jos laitoksen maksuvalmiuden hallinta katsotaan SREP-arvioinnissa hyvälaatuiseksi.

Arviointia voidaan milloin tahansa täydentää lyhyen aikavälin tiedonkeruusta saaduilla tiedoilla.

Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneita laitoksia koskevien päätösten osalta EKP:n arviointi suoritetaan vakavaraisuusasetuksen 425 artiklan 5 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 34 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla.

Tässä arvioinnissa EKP ottaa huomioon, täyttyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (i) Sen arvioimiseksi, onko 30 seuraavan päivän aikana syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen, EKP edellyttää osoitusta siitä, että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika ja että sopimuksiin ja sitoumuksiin ei sisälly lausekkeita, joiden nojalla likviditeetin antajayhteisö voisi
 - (a) asettaa ehtoja, jotka on täytettävä ennen likviditeetin tarjontaa;
 - (b) perua kyseisten sopimusten ja sitoumusten täyttämisvelvollisuutensa;
 - (c) muuttaa huomattavasti sopimusten ja sitoumusten ehtoja pyytämättä tähän etukäteen lupaa asiaankuuluvilta toimivaltaisilta viranomaisilta.
- (ii) Likviditeetin antajayhteisön ja likviditeetin saajayhteisön likviditeettiprofiilin pieniriskisyyden arvioimiseksi molempien laitosten edellytetään osoittavan, että ne kykenevät täyttämään maksuvalmiusvaatimuksensa. Etuoikeutettua kohtelua saavan laitoksen edellytetään toimittavan

vaatimusten täyttämisestä vaihtoehtosuunnitelman osoittaakseen, miten se aikoo täyttää täyden käyttöönoton jälkeiset maksuvalmiusvaatimuksensa vuonna 2018, jos etuoikeutettua kohtelua ei myönnetä. Likviditeetin antajayhteisön ja likviditeetin saajayhteisön likviditeettiprofiilin moitteettomuuden arvioimiseksi luottolaitosten edellytetään osoittavan seuraavat seikat:

- (a) Jos maksuvalmiusvaatimusta jo sovelletaan senhetkisen lainsäädännön nojalla: osoitus siitä, että luottolaitokset ovat täyttäneet maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan. Likviditeetin saajayhteisön edellytetään ottavan etuoikeutetun kohtelun ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 33 artiklan nojalla myönnetyn vapautuksen vaikutuksen huomioon maksuvalmiusvaatimusta koskevassa laskelmassaan.
- (b) Jos käytössä on kansallisia maksuvalmiusvaatimuksia: osoitus siitä, että luottolaitokset ovat täyttäneet maksuvalmiusvaatimuksensa laitoskohtaisella ja (tarvittaessa) konsolidoidulla tasolla vähintään yhden vuoden ajan.

Jos maksuvalmiusvaatimuksesta ei ole saatavilla aiempia raportteja tai jos käytössä ei ole määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia, moitteeton likviditeettiasema katsotaan saavutetuksi, jos molempien laitosten maksuvalmiuden hallinta katsotaan SREP-arvioinnissa hyvälaatuisiksi. Arviointia voidaan milloin tahansa täydentää lyhyen aikavälin tiedonkeruusta saaduilla tiedoilla.

- (iii) Sen arvioimiseksi, onko ryhmään kuuluvien yhteisöjen välillä oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat käyttämätöntä luotto- tai likviditeettilimiittiä, EKP edellyttää osoitusta siitä, että etuoikeutettua kohtelua koskevien hakemusten liitteenä on sekä likviditeetin antajayhteisön että likviditeetin saajayhteisön ylinten hallintoelinten antama muodollinen ja perusteltu päätös, jolla taataan, että osapuolet ymmärtävät täysin etuoikeutetun kohtelun seuraukset, jos se myönnetään, ja että peruutusehtoihin sisältyy vähintään kuuden kuukauden irtisanomisaika.
- (iv) Sen arvioimiseksi, otetaanko likviditeetin saajayhteisön likviditeettiriskiprofiili asianmukaisesti huomioon likviditeetin antajayhteisön likviditeettiriskin hallinnassa, EKP edellyttää osoitusta siitä, että likviditeetin antajayhteisö ja likviditeetin saajayhteisö seuraavat säännöllisesti vastapuolen likviditeettiasemaa sen päivittäinen likviditeettiasema mukaan lukien. Seuranta voidaan toteuttaa tarjoamalla tarvittaessa pääsy päivittäisen ja muun säännöllisen seurannan järjestelmiin, jotka likviditeetin saajayhteisö ja likviditeetin antajayhteisö ovat perustaneet laitoskohtaisella ja konsolidoidulla tasolla. Vaihtoehtoisesti luottolaitosten edellytetään osoittavan, miten osapuolten likviditeettiasemia koskeva säännöllinen

tietojenvaihto tapahtuu (toimittavatko ne esimerkiksi toisilleen likviditeetin päivittäiset seurantaraportit).

Luku 7

Omavaraisuus

1. Tässä luvussa esitetään omavaraisuutta koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettavan lainsäädäntökehyksen muodostaa vakavaraisuusasetuksen seitsemäs osa.
3. RYHMÄN SISÄISTEN VASTUIDEN HUOMIOTTA JÄTTÄMINEN VÄHIMMÄISOMAVARAIUUSASTEEN LASKENNASSA (vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan 7 kohta sellaisena kuin sitä on muutettu komission delegoidulla asetuksella (EU) 2015/62)

Arvioidessaan valvottavien yhteisöjen hakemuksia vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan 7 kohdassa sallitun harkintavaltansa nojalla EKP aikoo ottaa huomioon jäljempänä esitetyt seikat sen varmistamiseksi, että sääntelykehyksen täytäntöönpanossa noudatetaan varovaisuusperiaatetta.

Arvioinnin tarkoituksena on varmistaa, että vähimmäisomavaraisuusaste antaa tarkan kuvan velkaantuneisuudesta, auttaa hallitsemaan ylivelkaantumiseriskiä ja muodostaa asianmukaisen varautumisjärjestelyn riskiperusteisten omien varojen vaatimusten tueksi (ks. vakavaraisuusasetuksen johdanto-osan 91 ja 92 kappale sekä 4 artiklan 1 kohdan 93 ja 94 alakohta, erityisesti ”ylivelkaantumiseriskin” määritelmä), ja samalla ottaa asianmukaisesti huomioon pääoman ja likviditeetin sujuva virtaus ryhmän sisällä kotimaassa. Jos vapautus myönnetään, on olennaista, että ”ylivelkaantumiseriski” lainsäädännön tarkoittamassa merkityksessä ei keskity yhdelle arvioitavan ryhmän tytäryhtiölle.

Tätä arvioidessaan EKP aikoo ottaa huomioon ainakin seuraavat seikat.

- (1) Talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteiden muutoksen mahdollinen vaikutus luottolaitokseen ja erityisesti sen rahoitustilanteeseen.

Arvioinnilla pyritään varmistamaan siitä, että luottolaitokselle ei aiheudu välitöntä riskiä mahdollisesta epäsuotuisasta markkinakehityksestä, esimerkiksi rahoitustilanteen epäsuotuisasta muutoksesta. Epäsuotuisalla markkinakehityksellä tarkoitetaan tässä häiriöitä, joiden merkittävyyden vuoksi luottolaitos joutuisi realisoimaan muita vastaavaa-puolen tase-eriä, koska käytettävissä olevilla rahoitusvaroilla joudutaan rahoittamaan ryhmän sisäisiä vastuita. Vapautusta ei myönnetä, jos arvioinnin pohjalta on riittävät perusteet olettaa, että ryhmän sisäisistä vastuista saattaisi tällaisessa tilanteessa aiheutua vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 94 alakohdassa tarkoitettu ylivelkaantumiseriski, joka voi edellyttää ”ennakoimattomien

oikaisutoimenpiteiden sisällyttämistä laitoksen liiketoimintasuunnitelmaan, mukaan luettuina omaisuuden kiireellinen myynti". Tällaisessa tilanteessa ryhmän sisäisten vastuiden huomiotta jättäminen vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa merkitsisi, että vähimmäisomavaraisuusaste ei enää kuvasta velkaantumisriskiä kokonaisuudessaan, mikä vaikeuttaisi kyseisen riskin havaitsemista vakavaraisuusdirektiivin 87 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen vaatimalla tavalla sekä 98 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua viranomaisarviointia.

Arvioinnin tulisi perustua yhteisen valvontaryhmän valvojan arviointiprosessin (SREP) yhteydessä tekemiin havaintoihin luottolaitoksen maksuvalmiuteen ja rahoitukseen liittyvistä riskeistä.

Niitä ei katsota yksittäistapauksissa merkittäviksi, jos arvioinnissa todetaan luottolaitoksen maksuvalmiusasema ja rahoitustilanne niin vahvaksi, että laitos kykenee selviytymään talouden ja markkinoiden epäsuotuisista muutoksista, eli että laitoksen ei tarvitse turvautua ennakoimattomiin oikaisutoimenpiteisiin tai omaisuuden kiireelliseen myyntiin ryhmän sisäisten vastuiden ylläpitämiseksi.

- (2) Vapautusta hakevan yhteisön ryhmän sisäisten vastuiden merkittävyys: taseen koko, taseen ulkopuoliset velvoitteet ja ehdolliset vakuuksien maksu-, siirto- tai toimitusvelvoitteet.

EKP aikoo varmistaa ennakoivalla arviolla, että ryhmän sisäisiä vastuita koskevan vapautuksen jälkeenkin vähimmäisomavaraisuusaste edelleen mittaa asianmukaisesti "velkaantuneisuutta" vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 93 alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Osana ennakoivaa arviota EKP selvittää (esim. analysoimalla liiketoimintamallia ja pankkisektorin keskittymistä), onko syytä olettaa, että pankin tase ja/tai ryhmän sisäiset vastuut saattaisivat tulevaisuudessa kasvaa, vaikka ne hakemuksen jättämisaikana vaikuttaisivatkin suhteellisen vähäisiltä.

- (3) Ryhmän sisäisten vastuiden huomiotta jättämisen vaikutus vähimmäisomavaraisuusasteen tehokkuuteen riskiperusteisia omien varojen vaatimuksia tukevana varautumisjärjestelyinä.

Tässä arvioinnissa tulisi ottaa huomioon myös, että mikäli vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 kohdan ehdot täyttyvät ja vapautus myönnetään (ks. luvun 3 kohta 3 edellä), laitoksen ei edellytetä varaavan riskiperusteisten omien varojen vaatimusten nojalla pääomaa ryhmän sisäisiin vastuisiin liittyvien riskien varalle.

- (4) Olisiko vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan 7 kohtaan liittyvän hakemuksen hyväksymisellä suhteettoman suuri negatiivinen vaikutus elvytys- ja kriisiratkaisusuunnitelmaan.

Kun unionin lainsäädäntöön on kirjattu vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva minimivaatimus, EKP aikoo arvioida, tarvitaanko nykyisiin periaatteisiin muutoksia.

Luku 8

Pääomavaatimuksia ja raportointia koskevat siirtymäsäännökset

1. Tässä luvussa esitetään vakavaraisuusasetuksen siirtymäsäännöksiä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Säännökset vakavaraisuusvaatimuksia koskevista siirtymäjärjestelyistä esitetään vakavaraisuusasetuksen kymmenennessä osassa.
3. KATETTUIHIN JOUKKOLAINOIHIN LIITTYVÄT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET (vakavaraisuusasetuksen 496 artiklan 1 kohta)

EKP aikoo olla soveltamatta ranskalaisten Fonds Communs de Créances -rahastojen ja vastaavien arvopaperistamisyhteisöjen liikkeeseen laskemiin etuoikeusasemaltaan parhaimpiin osuuksiin sovellettavaa 10 prosentin rajoitusta 31. joulukuuta 2017 asti edellyttäen, että molemmat 496 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

4. BASEL I -LATTIAT (vakavaraisuusasetuksen 500 artikla)

EKP aikoo antaa vakavaraisuusasetuksen 500 artiklan 3 kohdan mukaiset edellytykset täyttävien luottolaitosten korvata 500 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määrän (Basel I -lattian) 500 artiklan 2 kohdassa säädetyllä vaatimuksella (joka perustuu vakavaraisuusasetuksen standardimenetelmiin). Kaikissa muissa tapauksissa EKP arvioi 500 artiklan 5 kohdan nojalla tehdyt hakemukset tapauskohtaisesti vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen vaatimusten perusteella ja varmistaen, että vakavaraisuusasetus pannaan täytäntöön harkiten.

Luku 9

Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset

1. PYSYVÄSTI KESKUSLAITOKSEEN LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVAT VAPAUTUKSET (vakavaraisuusdirektiivin 21 artiklan 1 kohta)
2. Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa kuvattujen pysyvästi keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten ei edellytetä täyttävän kansallisessa lainsäädännössä, jolla pannaan täytäntöön vakavaraisuusdirektiivin 10 ja 12 artiklan ja 13 artiklan 1 kohta, säädetyjä toimilupavaatimuksia, mikäli EKP katsoo, että vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

Luku 10

Määräosuuksien hankintaehdotusten arviointia koskevat määräajat

1. Tässä luvussa esitetään EKP:n periaatteet luottolaitoksista hankittujen määräosuuksien arviointia koskevista vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 4 ja 7 kohdan erityissäännöksistä.
2. EKP aikoo säilyttää joustavan asenteen tapauksissa, joissa 22 artiklaan perustuvan arvioinnin täydentämiseksi tarvitaan lisätietoja, ja se aikoo pidentää tapauskohtaisesti määräosuushakemuksen arviointijakson keskeytystä 20 työpäivästä enintään 30 työpäivään vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 4 kohdassa säädetyin edellytyksin. Jos direktiivin 22 artiklan 3 ja 4 kohtaan sisältyvät kriteerit täyttyvät, EKP katsoo, että arviointijakson keskeytys voidaan pidentää aina 30 päivään, mikäli pidentäminen on mahdollista sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla ja erityisolosuhteet eivät muuta edellytä.

Enintään kolmen kuukauden pituisen ajan tulisi pääsääntöisesti riittää ehdotetun hankinnan loppuun saattamiseksi sulkematta kuitenkaan pois mahdollisuutta pidentää tätä aikaa vakavaraisuusdirektiivin 22 artiklan 7 kohdan nojalla. Mahdolliset pidennykset arvioidaan tapauskohtaisesti.

Luku 11

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät sekä vakavaraisuusvalvonta

1. Tässä luvussa esitetään luottolaitosten hallinto- ja ohjausjärjestelyihin ja vakavaraisuusvalvontaan sovellettavia erityissäännöksiä koskevat EKP:n periaatteet.
2. Sovellettavan lainsäädäntö- ja sääntelykehysten muodostavat vakavaraisuusdirektiivin VII osasto (ja siihen sisältyvien säännösten kansallinen täytäntöönpanolainsäädäntö) ja sovellettavat EPV:n ohjeet.
3. **RISKIKOMITEAN JA TARKASTUSKOMITEAN YHDISTÄMINEN**
(vakavaraisuusdirektiivin 76 artiklan 3 kohta)

EKP katsoo, että kaikilla merkittäville valvottavilla ryhmillä tulisi olla erilliset riski- ja valvontakomiteat emoyrityksen tasolla tai korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa. EKP katsoo, että CRV IV:n 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ei-merkittävä laitos voi yhdistää riski- ja tarkastuskomitean tytäryrityksen tasolla. Huomautettakoon, että laitoksen nimeäminen ei-merkittäväksi 76 artiklan 3 kohdan nojalla eroaa YVM-asetuksen 6 artiklan säännöksestä, jonka nojalla

luottolaitos luokitellaan merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi. EKP arvioi luokituksen tapauskohtaisesti.

Tässä arvioinnissa – ja ainoastaan 76 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi – EKP pitää kyseisen artiklan yhteydessä luottolaitosta merkittävänä, jos vähintään yksi seuraavista seikoista ilmenee:

- (i) Joko laitospöytäkirjasta tai konsolidoidusti lasketut luottolaitoksen varat ovat vähintään 5 miljardia euroa.
- (ii) Luottolaitos on määritetty ”muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi” (O-SII).
- (iii) Kriisintorjuntaviranomainen on havainnut kriittisiä toimintoja tai kriittisiä yhteisiä palveluja ja harkitsee käyttävänsä laitokseen kriisintorjuntavälineitä hallitun likvidaation sijasta.
- (iv) Luottolaitos on laskenut liikkeeseen säännellyillä markkinoilla noteerattuja haltijaosakkeita.
- (v) Luottolaitoksen luokittelu 76 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna merkittäväksi laitokseksi on laitoksen sisäisen organisaation sekä sen toimintojen luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden kannalta perusteltua.

4. YLIMMÄN HALLINTOELIMEN PUHEENJOHTAJAN JA LAITOKSEN
PÄÄJOHTAJAN TEHTÄVIEN SAMANAIKAINEN HOITAMINEN
(vakavaraisuusdirektiivin 88 artiklan 1 kohdan e alakohta)

EKP katsoo, että luottolaitosten tulee selkeästi eriyttää toimivan ja valvojan johdon toiminnot ja että ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan ja laitoksen pääjohtajan tehtävien tulee pääsääntöisesti olla eri henkilöiden vastuulla. Hyvä hallintotapa edellyttää kummankin toiminnon toteuttamista niiden tehtävien ja tilivelvollisuusvaatimusten mukaisesti. Yrityksen toimintaa valvojan ylimmän hallintoelimen puheenjohtajan tehtävät ja tilivelvollisuusvaatimukset ovat erilaiset kuin yrityksen toimintaa hallinnoivan pääjohtajan.

Lisäksi pankkien hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevien Baselin pankkivalvontakomitean ohjeiden (Corporate governance principles for banks²⁶) kohdassa 62 suositellaan, että keskinäisen valvonnan edistämiseksi hallituksen puheenjohtajan tulisi olla riippumaton tai toimivaan johtoon osallistumaton hallituksen jäsen. Jos tietyn maan lainsäädännössä hallituksen puheenjohtajalle sallitaan myös toimivan johdon tehtäviä, pankilla tulee olla käytössä menettelyjä, joilla minimoidaan tilanteesta keskinäiselle valvonnalle mahdollisesti aiheutuvaa haittaa. Tällaisia menettelyjä voivat olla esimerkiksi hallituksen johtavan jäsenen tai johtavan

²⁶ Baselin pankkivalvontakomitean ohjeet ”Corporate governance principles for banks”, heinäkuu 2015

riippumattoman jäsenen nimittäminen sekä toimivaan johtoon osallistumattomien hallituksen jäsenten määrän lisääminen.

Lupa toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistämiseen tulisi siis myöntää vain poikkeustapauksissa ja vain korjaavien menettelyjen ollessa käytössä, jotta yhdistäminen ei vaaranna toimintoihin sisältyvien velvollisuuksien ja tilivelvollisuusvaatimusten täyttämistä. Arvioidessaan toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistämistä koskevia hakemuksia EKP aikoo ottaa huomioon yllä mainitut Baselin pankkivalvontakomitean periaatteet sekä Euroopan pankkiviranomaisen sisäisen hallinnon järjestämistä koskevat ohjeet²⁷, joiden suosituksen mukaisesti ”laitoksella on oltava käytössä toimenpiteitä, joilla minimoidaan tästä keskinäiselle valvonnalle aiheutuvat haitat”, jos toimivan ja valvovan johdon toimintoja ei ole eriytetty.

Lisäksi EKP katsoo, että lupa tulisi myöntää vain sille jaksolle, jonka ajan vakavaraisuusdirektiivin 88 artiklan 1 kohdan e alakohdan edellyttäminä perusteluina esitetyt olosuhteet jatkuvat. Kuuden kuukauden kuluttua EKP:n päätöksestä, jolla toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistäminen hyväksytään, luottolaitoksen tulisi arvioida, jatkuvatko perusteluina esitetyt olosuhteet edelleen, ja tiedottaa asiasta EKP:lle. EKP voi peruuttaa luvan, mikäli se arvioinnin perusteella katsoo, että poikkeusolosuhteet eivät enää jatku.

Lupahakemusta käsitellessään EKP ottaa huomioon seuraavat tekijät:

- (1) perustelut olosuhteiden poikkeuksellisuudelle (tässä kohden perusteluksi ei riitä se, että toimivan ja valvovan johdon toimintojen yhdistäminen on sallittu kansallisessa lainsäädännössä)
- (2) vaikutus luottolaitoksen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän mukaiseen keskinäiseen arviointiin sekä keinot, joilla kyseistä vaikutusta lievennetään, kun otetaan huomioon seuraavat tekijät:
 - (i) toiminnan laajuus, luonne, monimutkaisuus ja vaihtelevuus; hallinnointijärjestelmän erityispiirteet sovellettavan yhtiölain tai laitoksen yhtiöjärjestyksen kannalta; sekä miten ne edistävät tai estävät toimivan ja valvovan johdon toimintojen eriyttämistä;
 - (ii) mahdollisen rajat ylittävän toiminnan laajuus;
 - (iii) osakkeenomistajien määrä, laatu ja luonne: yleisperiaatteena on, että monipuolinen omistajarakenne tai listautuminen säännellyillä markkinoilla ei tue kyseisen luvan myöntämistä, kun taas hallituksen puheenjohtajan ja pääjohtajan tehtävät täysin eriyttäen ja tytäryhtiötä tarkasti valvovan emoyrityksen sataprosenttinen määräysvalta yhteisöön saattaa tukea luvan myöntämistä.

²⁷ Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet sisäisen hallinnon järjestämisestä (GL 44), 27.9.2011.

On selkeästi luottolaitoksen vastuulla osoittaa EKP:lle, että laitoksella on käytössä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaiset tehokkaat toimenpiteet, joilla minimoidaan luottolaitoksen keskinäiselle valvonnalle mahdollisesti aiheutuvat haitat.

EKP tekee parhaillaan yhteistyötä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa yllä mainittujen tekijöiden täsmentämiseksi vakavaraisuusdirektiivin 88 artiklan kansallisten täytäntöönpanosäädösten nojalla tehtyjen hakemusten arvioinnissa.

5. YLIMÄÄRÄINEN LIIKKEENJOHTOON OSALLISTUMATTOMAN JOHTAJAN TEHTÄVÄ (vakavaraisuusdirektiivin 91 artiklan 6 kohta)

EKP aikoo antaa luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenille tapauskohtaisesti luvan hoitaa lisäksi yhtä ylimääräistä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävää vakavaraisuusdirektiivin 91 artiklan 6 kohdan nojalla.

Tässä arvioinnissa EKP tutkii, täyttyvätkö seuraavat lainsäädäntökehyksen mukaisia edellytyksiä täsmentävät kriteerit:

- (i) työskenteleekö henkilö kokoaikaisesti vai toimivan johdon toimeksiannosta;
- (ii) onko henkilöllä muita lisätehtäviä, kuten jäsenyys komiteoissa (henkilö on esimerkiksi valvottavan yhteisön tarkastus-, riski- palkitsemis- tai nimityskomitean puheenjohtaja);
- (iii) onko yhtiö säännelty tai noteerattu, mikä on sen kansallisten liiketoimintojen tai kansalliset rajat ylittävien liiketoimintojen luonne, mitkä ovat sen konsernin sisäiset rakenteet ja onko niiden välillä synergioita;
- (iv) saako henkilö jo etuoikeutettua kohtelua johtajana;
- (v) onko toimi vain väliaikainen eli lyhyempi kuin jäsenen koko toimikausi;
- (vi) onko henkilöllä ylimmästä hallintoelimestä tai itse yrityksestä kokemusta, jonka ansiosta hän kykenee suorittamaan tehtävänsä perehtyneemmin ja tehokkaammin.

6. VALVONTATOIMENPITEIDEN SOVELTAMINEN LAITOKSIIN, JOILLA ON SAMANKALTAINEN RISKIPROFIILI (vakavaraisuusdirektiivin 103 artikla)

EKP:n mielestä samankaltaisia tai jopa samanlaisia II pilarin toimenpiteitä voidaan soveltaa vakavaraisuusdirektiivin 103 artiklan 1 kohdan ja YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohdan nojalla luottolaitoksiin, joilla on samankaltainen riskiprofiili. Toimenpiteet perustuvat tällaisten laitosten SREP-arvioinnin tuloksiin.

7. KESKUSLAITOKSEEN PYSYVÄSTI LIITTYNEITÄ LUOTTOLAITOKSIA KOSKEVA SISÄISEN PÄÄOMAN RIITTÄVYYDEN ARVIOINTIPROSESSI (vakavaraisuusdirektiivin 108 artiklan 1 kohta)

Vakavaraisuusdirektiivin 108 artiklan 1 kohdan toisessa kappaleessa annetaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus vapauttaa vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa määritetyt luottolaitokset (keskuslaitos ja siihen liittyneet laitokset) ICAAP-vaatimusten noudattamisesta yksittäisen laitoksen tasolla.

EKP katsoo, että tällainen vapautus voidaan myöntää tapauksissa, joissa kyseiselle luottolaitokselle on jo myönnetty vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukainen pääomaa koskeva vapautus. Vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan mukaisen pääomaa koskevan vapautuksen ehtoja on käsitelty 1 luvun 7 kohdassa.

8. RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖIDEN TAI RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN VALVONTA SILLOIN, KUN OSA RYHMÄSTÄ SIJAITSEE OSALLISTUMATTOMISSA JÄSENVALTIOISSA (vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 5 kohta)

Kun emoyritys on rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EKP pitää tarkoituksenmukaisena hyväksyä, että jokin toinen toimivaltainen viranomainen osallistumattomassa jäsenvaltiossa nimetään konsolidointiryhmän valvojaksi tai että EKP ottaa konsolidointiryhmän valvontavastuun joltakin toiselta viranomaiselta vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklan 5 kohdan nojalla ja tapauskohtaisesti. Tällainen tilanne voi olla kyseessä silloin, kun vain yksi pieni laitos sijaitsee samassa osallistumattomassa jäsenvaltiossa, jossa holdingyhtiöllä on päätoimipaikka, ja valtaosa ryhmästä – myös merkittäviä luottolaitoksia – sijaitsee yhdessä tai useammassa osallistuvassa jäsenvaltiossa.

9. KAHDENVÄLINEN SOPIMUS OSALLISTUMATTOMISSA JÄSENVALTIOISSA SIJAITSEVIEN LUOTTOLAITOSTEN VALVONNASTA

Jos emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen toimiluvan hyväksyneenä toimivaltaisena viranomaisena on EKP, se pyrkii osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemällään kahdenvälisellä sopimuksella ottamaan vastuun kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen, tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen valvonnasta siirtämällä tytäryrityksenä toimivan luottolaitoksen toimivaltaisen viranomaisen valvontavastuun vakavaraisuusdirektiivin 115 artiklan 2 kohdan nojalla.

10. YHTEISTYÖVELVOITTEET (vakavaraisuusdirektiivin 117 ja 118 artikla)

EKP on vakavaraisuusdirektiivin 117 ja 118 artiklan mukaisten yhteistyövelvoitteiden yhteydessä kiinnostunut saamaan mahdollisuuden tarkastaa muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia yhteisöjä koskevat tiedot ja osallistumaan niihin liittyviin tarkastuksiin varsinkin silloin, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen pyrkii tarkistamaan tietoja esimerkiksi paikalla tehtävin tarkastuksin.

11. RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN VALVONTA (vakavaraisuusdirektiivin 120 artiklan 1 ja 2 kohta)

Koska EKP vastaa rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden konsolidoidusta valvonnasta, se pitää aiheellisena olla soveltamatta tällaisiin yhtiöihin vakavaraisuusdirektiiviä, mikäli niihin kohdistetaan vastaavaa ja erityisesti riskiperusteista valvontaa finanssikonglomeraattidirektiivin²⁸ (FICOD) nojalla. EKP pitää sitä vastoin aiheellisena sisällyttää rahoitusalan sekaholdingyhtiöt pankkisektoria koskevien vakavaraisuusdirektiivin osien soveltamiseen siinä tapauksessa, että pankkisektori on merkittävin finanssiala, joilla tällaiset yhtiöt toimivat. Päätös siitä, kumpaa menettelytapaa sovelletaan, tehdään tapauskohtaisen arvioinnin jälkeen ja asiaan liittyvät delegoidut säädökset huomioon ottaen.

12. RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖIDEN TAI RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖIDEN PERUSTAMINEN (vakavaraisuusdirektiivin 127 artiklan 3 kohta)

Soveltaakseen vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella EKP saattaa lisäksi pitää aiheellisena edellyttää tapauskohtaisesti, että osallistuvaan jäsenvaltioon perustetaan rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö YVM-asetuksen nojalla ja vakavaraisuusdirektiivin 127 artiklan 3 kohdassa säädetyin edellytyksin. Tällöin otetaan huomioon asiaankuuluvat delegoidut säädökset (12. joulukuuta 2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös²⁹ siihen tehtyine mahdollisine muutoksineen).

13. PÄÄOMAN YLLÄPITÄMISSUUNNITELMAT (vakavaraisuusdirektiivin 142 artikla)

EKP aikoo sallia jonkin verran joustoa vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan nojalla esitettävän pääoman ylläpitämissuunnitelman osalta. EKP katsoo, että saattaa olla hyvä pyytää lisätietoja ja ottaa huomioon pankin oma tilanne ja pankin toimittaman pääomasuunnitelman sisältö. EKP päättää tapauskohtaisesti pääomapuskureiden parantamisaikataulun. Pääsääntönä kuitenkin on, ettei se saa olla pidempi kuin kaksi vuotta. Voi olla myös mahdollista, että EKP ryhtyy vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan 4 kohdassa säädetyin kaltaisiin ja YVM-asetuksen 16 artiklan 2 kohtaan perustuviin toimenpiteisiin, jos se katsoo, ettei suunnitelma puutteidensa vuoksi auta laitosta säilyttämään tai hankkimaan riittävästi pääomaa, jotta se voisi täyttää yhteenlasketut puskurivaatimuksensa tarkoituksenmukaisessa ajassa. Sen jälkeen, kun havainto pääoman täyttämättä jättämisestä on tehty, pääoman ylläpitämissuunnitelma tulisi joka tapauksessa toimittaa EKP:lle vakavaraisuusdirektiivin 142 artiklan 1 kohdassa säädetyssä ajassa.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/89/EU, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY, 2006/48/EY ja 2009/138/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusyhteisöjen lisävalvonnan osalta (EUVL L 326 8.12.2011, s. 113)

²⁹ 2014/908/EU: Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 12 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kolmansien maiden ja alueiden valvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen vastuiden kohtelun soveltamiseksi (EUVL L 359, 16.12.2014 s. 155)

Osa III

EKP:n yleiset periaatteet vakavaraisuusasetukseen ja vakavaraisuusdirektiiviin sisältyvien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä lisätoimia tai -arviointia vaativissa tapauksissa

Tässä osassa esitetään EKP yleinen kanta siihen, miten tiettyjä vaihtoehtoja ja harkintavaltaa tulisi käyttää lisätoimenpiteitä tai -arviointia vaativissa tapauksissa. EKP antaa tästä ohjeistusta ja mahdollisesti myös yksityiskohtaisempia ehtoja sääntelyn tulevan kehityksen tai lisäarvioinnin perusteella ja tekee myös tarvittaessa yhteistyötä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa. Tämän osan tarkoituksena on tuoda esiin EKP:n kanta ennen erityisten periaatteiden ja ehtojen laatimista.

Luku 1

Konsolidoitu valvonta ja vakavaraisuusvaatimuksia koskevat vapautukset

1. MAKSUVALMIUSVAATIMUKSISTA VAPAUTTAMINEN
VAKAVARAISSUUSDIREKTIIVIN 86 ARTIKLAN MUKAISILLA TOIMENPITEILLÄ
(vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 5 kohta ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 2 artiklan 2 kohta)

EKP aikoo käyttää vakavaraisuusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaista vaihtoehtoa ja määrittää kyseisen vaihtoehdon ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 2 artiklan 2 kohdan mukaisen vaihtoehdon käyttöä koskevat periaatteet. Se voi myös laatia yksityiskohtaisempia ehtoja vastaisuudessa ilmeneviä asioita arvioituaan.

2. ALAKONSOLIDOINTIRYHMÄN TASOLLA HARJOITETTAVA VALVONTA
(vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 5 kohta)

EKP:n mielestä on järkevää, että laitosten edellytetään täyttävän vakavaraisuusasetuksen mukaiset pääoma- ja maksuvalmiusvaatimukset alakonsolidointiryhmän tasolla vakavaraisuusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan nojalla silloin, kun

- (i) se on valvonnan kannalta perusteltua luottolaitoksen riskien erityisen luonteen tai pääomarakenteen vuoksi;
- (ii) jäsenvaltiot ovat säätäneet kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toimintojen rakenteellista eriyttämistä pankkiryhmän sisällä.

EKP aikoo laajentaa periaatteitaan tältä osin, kun EU:n pankkialan rakenneuudistussäännöstö on otettu käyttöön.

3. SUHTEELLISEN KONSOLIDOINNIN SOVELTAMATTA JÄTTÄMINEN
(vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 2 kohta)

EKP katsoo, että vakavaraisuuden valvonnassa tulisi käyttää yleensä täyttä konsolidointia jopa silloin, kun emoyrityksen vastuu rajoittuu osuuteen, jonka se omistaa tytäryrityksen pääomasta, ja muiden osakkeenomistajien täytyy ja ne voivat täyttää vastuunsa, kuten vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 2 kohdassa säädetään. EKP aikoo arvioida periaatteitaan uudelleen vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 kohdan nojalla annettavassa komission delegoidussa asetuksessa täsmennettävien kriteerien perusteella.

4. OMISTUSYHTEYKSIEN TAI MUIDEN KUIN VAKAVARAISUUSASETUKSEN
18 ARTIKLAN 1 JA 4 KOHDASSA TARKOITETTUIJEN PÄÄOMAYHTEYKSIEN
TAPAUKSESSA KÄYTETTÄVÄT KONSOLIDOINTIMENETELMÄT
(vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 5 kohta)

EKP:n mielestä vähemmistöomistuksen tapauksessa on hyvä käyttää mahdollisuuksien mukaan pääomaosuusmenetelmää yrityksestä saadut tiedot huomioon ottaen.

EKP ottaa myös huomioon komission delegoidun asetuksen, joka vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 nojalla annetaan, voidakseen laajentaa tämän vaihtoehdon käyttöä koskevia ehtoja.

5. KONSOLIDOINTI HUOMATTAVAN VAIKUTUSVALLAN JA YHTEISEN JOHDON
TAPAUKSISSA (vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 6 kohta)

Jos luottolaitosten välillä on vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 6 kohdan a alakohdassa kuvattu huomattavan vaikutusvallan luoma yhteys, joka ei perustu omistus- tai muihin pääomayhteyksiin, EKP katsoo tämän vastaavan vähemmistöomistuksien tapaus, joten tällöin sovelletaan edellä 4 kohdassa kuvattuja periaatteita. EKP katsoo myös, että vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 6 kohdan b alakohdassa esitetyn määritelmän mukaisen yhteisen johdon olemassaolo vastaa tytäryritysten tapaus. Tällöin tulisi siis soveltaa edellä määritettyä täyttä konsolidointia, jota edellytetään vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tytäryritysten osalta, sekä vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 2 kohdan mukaisia periaatteita.

EKP aikoo arvioida periaatteitaan uudelleen vakavaraisuusasetuksen 18 artiklan 7 kohdan nojalla annettavassa komission delegoidussa asetuksessa täsmennettävien kriteerien perusteella.

Luku 2

Omat varat

1. VIRANOMAISTEN KRIISITILANTEISSA MERKITSEMIEN PÄÄOMAINSTRUMENTTIEN HYVÄKSYTTÄVYYS (vakavaraisuusasetuksen 31 artikla)

EKP aikoo arvioida Euroopan pankkiviranomaisen kanssa tehtävän tiiviin ja oikea-aikaisen yhteistyön avulla, voidaanko ydinpääomaan sisällyttää viranomaisten kriisitilanteissa merkitsemiä pääomainstrumentteja vakavaraisuusasetuksen 31 artiklan 1 kohdan nojalla, jos tulevaisuudessa ilmenee siihen tarve.

2. ENSISIJAISEN LISÄPÄÄOMAN (AT1) TAI TOISSIJAISEN PÄÄOMAN (T2) INSTRUMENTTIEN LUNASTAMINEN ENNEN KUIN LIIKKEESEENLASKUSTA ON KULUNUT VIISI VUOTTA (vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 4 kohta)

EKP aikoo antaa vakavaraisuusasetuksen 78 artiklan 4 kohdan nojalla ja tapauskohtaisesti luvan lunastaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja ennen kuin liikkeeseenlaskusta on kulunut viisi vuotta. Se voi myös laatia lisää ehtoja vastaisuudessa ilmeneviä tapauksia arvioituaan.

Luku 3

Pääomavaatimukset

1. SAAMISET JULKISYHTEISÖILTÄ JA JULKISOIKEUDELLISILTA LAITOKSILTA (vakavaraisuusasetuksen 116 artiklan 4 kohta)

EKP aikoo poikkeustapauksissa sallia sen, että saamia julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta voidaan käsitellä kuten saamia siltä valtiolta tai niiltä aluehallinnoilta ja paikallisviranomaisilta, joiden lainkäyttöalueella ne toimivat, mikäli se katsoo, etteivät saamiset eroa toisistaan riskin osalta valtion tai aluehallinnon ja paikallisviranomaisten antaman asianmukaisen takauksen vuoksi. EKP aikookin antaa arvioitujen tapausten perusteella tiedoksi luettelon hyväksyttävistä julkisyhteisöistä ja julkisoikeudellisista laitoksista.

2. ASUIN- JA LIIKEKIINTEISTÖVAKUUEDELLISIIN VASTUISIIN SOVELLETTAVAT RISKIPAINOT JA TAPPIO-OSUUDET (vakavaraisuusasetuksen 124 artiklan 2 kohta ja 164 artiklan 4 kohta)

Osallistuvien jäsenvaltioiden kiinteistömarkkinat poikkeavat toisistaan erilaisine piirteineen ja erilaisine riskitasoineen. Sen vuoksi on otettava käyttöön yhteiset menetelmät, joiden avulla EKP voi asettaa tarvittaessa vakavaraisuusasetuksen 125 artiklan 2 kohtaa ja 126 artiklan 2 kohtaa suurempia riskipainoja tai tiukempia hyväksyttävyysskriteerejä vastuille, joiden täytenä vakuutena on yhden tai useamman jäsenvaltion alueella sijaitsevia asuinkiinteistöjä ja liikekiinteistöjä.

Tällaisten menetelmien avulla tulisi myös voida asettaa 164 artiklan 4 kohtaa korkeampia vastuilla painotettujen keskimääräisten tappio-osuuksien (LGD) vähimmäisarvoja sellaisille asuin- ja liikekiinteistövuokudellisille vähittäisvastuille, jotka eivät ole jäsenvaltion alueella sijaitsevien keskushallintojen takaamia. Tällöin on täytettävä edellytykset, jotka asetetaan vakavaraisuusasetuksen 164 artiklan 5 kohdassa sekä vakavaraisuusasetuksen 164 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa teknisissä sääntelystandardeissa.

Kyseiset vaihtoehdot voidaan ottaa täysin käyttöön vasta, kun edellä mainitut menetelmät on laadittu ja komissio on täsmentänyt vakavaraisuusasetuksen 124 artiklan 2 kohdassa asetettuja edellytyksiä vakavaraisuusasetuksen 124 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua delegoidulla asetuksella. Rahoitusvakautteen liittyvien näkökohtien vuoksi näiden vaihtoehtojen käytön yhteydessä tehdään lisäksi läheistä yhteistyötä makrovakauserävalvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa.

Kansallisesti jo käytössä olevat toimenpiteet otetaan huomioon alueiden sisällä sovellettavien menetelmien yhdenmukaistamiseksi.

Näistä säännöksistä laaditaan vuosittainen arviointi.

3. VASTAPUOLEN MAKSUKYVYTTÖMYYS (vakavaraisuusasetuksen 178 artiklan 2 kohdan d alakohta)

EKP aikoo määritellä erääntyneen luottovelvoitteen olennaisuuskriteeriä koskevat periaatteensa asiasta annettavan komission delegoidun asetuksen perusteella 90 päivän kuluessa sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Kunnes periaatteet julkistetaan, EKP aikoo antaa kaikkien IRB-menetelmää käyttävien luottolaitosten jatkaa olennaisuuden arvioimista käytössä olevan kansallisen säännösten mukaisesti.

4. HYVÄKSYTTÄVÄT TAKAUKSEN LUONTEISEN LUOTTOSUOJAN TARJOAJAT (vakavaraisuusasetuksen 201 artikla ja 119 artiklan 5 kohta)

Jotta luottolaitokset voisivat kohdella vakavaraisuusasetuksen 201 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määriteltyjä rahoituslaitoksia takauksen luonteisen luottosuojan hyväksyttävänä tarjoajina, EKP pitää vakavaraisuusasetuksen määritelmän mukaisia rahoituslaitoksia hyväksyttävänä. Muiden rahoituslaitosten hyväksyttävyyden arvioidaan tapauskohtaisesti niihin sovellettavien vakavaraisuusvaatimusten vankkuuden perusteella. EKP aikookin laatia lisää ehtoja, joissa täsmennetään, mitä vakavaraisuusvaatimuksia pidetään yhtä vankkoina kuin laitokseen sovellettavia vaatimuksia.

5. OPERATIIVINEN RISKI: OMIEN VAROJEN VAATIMUSTEN OSALTA KÄYTETTÄVÄ PERUSMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 315 artiklan 3 kohta) JA STANDARDIMENETELMÄ (vakavaraisuusasetuksen 317 artikla)

Yritysten sulautumisen, yritysoston tai yksiköiden tai toimintojen myynnin tapauksissa EKP aikoo käyttää tapauskohtaisesti molempia vaihtoehtoja, jotka kussakin artiklassa esitetään, niissä säädetyin edellytyksin. Se aikoo myös määrittää vaihtoehtojen käyttötapoja ja laatia mahdollisesti yksityiskohtaisempia ehtoja vastaisuudessa ilmeneviä asioita arvioituaan.

6. NETTOUTTAMINEN (MARKKINARISKI) (vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohta)

Salliakseen vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välisen nettouttamisen EKP aikoo määrittää periaatteet ja laatia mahdollisesti ehtoja, jotka koskevat vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa ja perustuvat vakavaraisuusasetuksen 327 artiklan 2 kohdan nojalla annettaviin EPV:n ohjeisiin.

7. VASTUUN ARVONOIKAISURISKIÄ KOSKEVAT OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET (vakavaraisuusasetuksen 382 artiklan 4 kohdan b alakohta)

Kun EU:n pankkialan rakenneuudistussäännöstö on otettu käyttöön, EKP aikoo arvioida vakavaraisuusasetuksen 382 artiklan 4 kohdan b alakohdan osalta mahdollisuutta vaatia rakenteellisesti eriytettyjen laitosten välisten ryhmän sisäisten liiketoimien sisällyttämistä vastuun arvonokaisua koskeviin omien varojen vaatimuksiin.

Luku 4 SUURET ASIAKASRISKIT

1. RYHMÄN SISÄISIIN VASTUIHIN LIITTYVIEN SUURTEN ASIAKASRISKIEN RAJOITTAMINEN RAKENNETOIMENPITEIDEN NOJALLA (vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 6 kohta)

Kun EU:n pankkialan rakenneuudistussäännöstö on otettu käyttöön, EKP aikoo arvioida, tuleeko vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 6 kohdan mukaisia suurten asiakasriskien alle 25 prosentin suuruisia rajoja soveltaa, ja miten niitä sovelletaan rakennetoimenpiteiden tapauksessa. Tämän säännöksen kansalliset täytäntöönpanosäännökset pysyvät siis käytössä siihen asti, kunnes EKP on määritellyt yhteisen menettelytavan.

Luku 5

Maksuvalmius

1. LIKVIDITEETIN ULOSVIRTAUKSET (vakavaraisuusasetuksen 420 artiklan 2 kohta ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan 2 kohta)

EKP aikoo arvioida sovellettavien ulosvirtausasteiden kalibroinnin sen jälkeen, kun valvojan arviointiprosessiin sisältyvä lyhyen aikavälin tiedonkeruu on toteutettu ja kun se on ottanut huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 23 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisen arvioinnin.